

Josua

Josua ("Herren är frälsning") fick Guds uppdrag att leda folket in i det utlovade landet efter Moses död, kanske 1406 f Kr (4 Mos 27:15f, 5 Mos 31). Han var en militär ledare (2 Mos 17:9f) med stark tro och hade spejat ut landet redan tidigare (4 Mos 13-14). Efter att ha korsat floden Jordan (1-4) och etablerat en bas i Gilgal (5) intar folket Jeriko (6) och därefter resten av landet (7-12), som sedan ca 1400 f Kr delas upp mellan Israels tolv stammar (13-22). Till sist Josua ger folket sin avskedsföreläsning (23-24).

Enligt judisk tradition skrevs boken av Josua samt prästerna Eleasar och Pinehas (22:30f), Arons son och sonson (jfr "vi" i 5:1, 6). Betydelsen av Moses lagbok betonas (1:7f, 8:34f, 23:14). Om folket överger Herren, förlorar det landet och Herrens välsignelse (23:15f, 24:20).

Befallning att inta landet

¹ När HERRENS tjänare Mose var död sade HERREN till Josua, Nuns son, Moses tjänare:

² "Min tjänare Mose är död. Bryt nu upp och gå över Jordan, du och hela folket, in i det land som jag ska ge åt Israels barn.

³ Varje plats där ni sätter er fot har jag gett er, som jag lovade Mose.

1:1 2 Mos 24:13, 33:11, 4 Mos 11:28, 5 Mos 1:38.   **1:2** 5 Mos 34:5.   **1:3**
5 Mos 11:24f, Jos 14:9.

⁴ Från öknen till Libanon och ända till den stora floden Eufrat, över hela hetiternas land och till Stora havet västerut ska ert område sträcka sig.

⁵ Ingen ska kunna stå emot dig under alla dina livsdagar. Så som jag var med Mose, så ska jag också vara med dig. Jag ska inte lämna dig eller överge dig.

⁶ Var stark och frimodig, för du ska som arv åt detta folk fördela det land som jag med ed har lovat deras fäder att ge dem.

⁷ Var bara stark och mycket frimodig så att du håller fast vid och följer all den undervisning som min tjänare Mose har gett dig. Vik inte av från den vare sig åt höger eller åt vänster, så ska du ha framgång vart du än går.

⁸ Låt inte denna lagbok vara skild från din mun. Tänk på den både dag och natt, så att du håller fast vid och följer allt som är skrivet i den. Då ska du lyckas på din väg och då ska du ha framgång.

⁹ Har jag inte befallt dig att vara stark och frimodig? Var inte rädd eller förfärad, för HERREN din Gud är med dig vart än du går.”

Josua ger befallningar till folket

¹⁰ Josua befallde folkets förmän och sade:

1:4 2 Mos 23:21, 4 Mos 34:2f. **1:4** hetiternas land Troligen Syrien, sydgränsen för hetiternas rike i nuvarande Turkiet. **1:4** Stora havet Medelhavet. **1:5** 5 Mos 31:7f, Hebr 13:5. **1:6** 5 Mos 31:23, Jos 19:51. **1:7** 5 Mos 5:32f, 17:11, 20, 28:14, 29:9, Jos 23:6. **1:8** 5 Mos 17:9, Ps 1:2. **1:8** Tänk på den Annan Översättning: ”Läs den”. På Bibelns tid läste man alltid högt, därav ”inte ... skild från din mun” (jfr Ps 1:2).

11 "Gå igenom lägret och säg till folket: Gör i ordning färdkost åt er. För om tre dagar ska ni gå över Jordan för att komma in i och inta det land som HERREN er Gud har gett er till besittning."

12 Men till rubeniterna, gaditerna och ena hälften av Manasse stam sade Josua:

13 "Kom ihåg vad HERRENS tjänare Mose befalld er när han sade: HERREN er Gud ska låta er komma till ro och ge er detta land.

14 Era hustrur, era små barn och er boskap ska stanna kvar i det land som Mose har gett er här på andra sidan Jordan. Men ni, alla tappra stridsmän, ska beväpnade gå över i spetsen för era bröder och hjälpa dem

15 tills HERREN har låtit era bröder komma till ro liksom ni, och de också har tagit i besittning det land som HERREN er Gud ger dem. Sedan kan ni vända tillbaka till det land som ska vara er besittning. Ni ska då ta i besittning det land som HERRENS tjänare Mose har gett er här på andra sidan Jordan, på östra sidan."

16 De svarade Josua: "Allt som du har befallt oss ska vi göra, och vart du än sänder oss ska vi gå.

17 Så som vi lytt Mose i allt ska vi också lyda dig. Må bara HERREN din Gud vara med dig, så som han var med Mose.

18 Var och en som trotsar dina befallningar och inte lyder dina ord i allt du befäller honom ska dödas. Var stark och frimodig!"

1:11 Jos 3:1f.

1:13 4 Mos 32:20f, 5 Mos 3:18f.

1:14 beväpnade Annan Översättning: "i stridsordning" (även i 4:12).

2

Josua sänder spejare till Jeriko

¹ Josua, Nuns son, sände i hemlighet ut två spejare från Shittim och sade: "Gå och undersök landet och särskilt Jeriko." De gav sig i väg och kom in i ett hus där det bodde en prostituerad vid namn Rahab och där lade de sig att vila.

² Men det berättades för kungen i Jeriko: "I natt har några israelitiska män kommit hit för att utforska landet."

³ Då sände kungen i Jeriko bud till Rahab och sade: "Lämna ut männen som kom till dig och tog in i ditt hus, de har kommit för att utforska hela landet."

⁴ Men kvinnan tog de båda männen och gömde dem. Sedan sade hon: "Ja, männen kom till mig, men jag visste inte varifrån de kom."

⁵ Och när porten skulle stängas i skymningen gick männen ut, och jag vet inte vart de tog vägen. Skynda er efter dem så får ni tag i dem."

⁶ Men hon hade fört dem upp på taket och gömt dem under linstjälkar som hon hade utbredda på taket.

2:1 4 Mos 25:1, Hebr 11:31, Jak 2:25. **2:1** Jeriko En av världens äldsta städer, strategiskt belägen vid en oas ca 8 km väster om Jordan där den spärrade vägen till resten av landet. Kan ha rymt ett par tusen invånare inom murarna. **2:1** Rahab Betyder "bred" (välkomnande). Nämns i Hebr 11:31 och Jak 2:25 som ett exempel på omvändelse. Kanske samma Rahab som var förmoder till Jesus (Matt 1:5). **2:6** linstjälkar De meterlånga stjälkarna saltorkades och användes till tyg.

⁷ Männen skyndade efter dem på vägen till Jordan mot vadställena. Och så snart förföljarna hade gett sig av, stängdes stadsporten.

⁸ Men innan spejarna hade lagt sig gick hon upp till dem på taket

⁹ och sade: ”Jag vet att HERREN har gett er det här landet. Vi har gripits av skräck för er, och landets alla invånare bävar för er.

¹⁰ Vi har hört hur HERREN lät Röda havets vatten torka bort framför er när ni drog ut ur Egypten, och vad ni gjorde med Sichon och Og, amoreernas båda kungar på andra sidan Jordan, hur ni vigde dem åt förintelse.

¹¹ När vi hörde det försvann vårt mod och nu har ingen kraft att stå emot er, för HERREN er Gud är Gud uppe i himlen och nere på jorden.

¹² Lova mig därför med ed vid HERREN: Eftersom jag har visat barmhärtighet mot er, så ska också ni visa barmhärtighet mot min fars hus. Ge mig ett säkert tecken på det.

¹³ Låt min far, min mor, mina bröder och mina systrar och alla som tillhör dem leva, och rädda våra liv från döden.”

¹⁴ Männen sade till henne: ”Med vårt eget liv svarar vi för ert, bara ni inte förråder vårt ärende. När HERREN ger oss landet ska vi visa nåd och trofasthet mot dig.”

2:9 2 Mos 15:14f, 23:27, 5 Mos 11:25. **2:10** 2 Mos 14:21f, 4 Mos 21:23f, 33f, Jos 4:23. **2:10** vigde Hebr. charám innebar att överlåta något åt Herren och avskilja det från människornas värld, ofta genom förintelse. **2:11** 5 Mos 4:39, Jos 5:1, Ps 135:6. **2:13** våra liv Annan översättning: ”våra själar”.

15 Då släppte hon ner dem genom fönstret med ett rep. Hennes hus var en del av stadsmuren, så att hon bodde i själva muren.

16 Och hon sade till dem: ”Gå upp i bergen så att era förföljare inte träffar på er. Håll er gömda där i tre dagar tills era förföljare har kommit tillbaka. Sedan kan ni fortsätta er färd.”

17 Och männen sade till henne: ”Vi är fria från eden du tog av oss

18 ifall du inte, när vi kommer in i landet, binder det här röda snöret i fönstret där du släppte ner oss, och likaså ifall du inte har din far, din mor, dina bröder och alla som tillhör din fars hus samlade hemma hos dig.

19 Om någon går ut genom dörren till ditt hus ska hans blod komma över hans eget huvud, och vi är utan skuld. Men om någon bär hand på en av dem som är med dig inne i huset, ska dennes blod komma över vårt huvud.

20 Men om du förråder vårt ärende är vi fria från eden som du tog av oss.”

21 Hon svarade: ”Som ni har sagt ska det bli.” Så sände hon i väg dem, och de gav sig av. Och hon band det röda snöret i fönstret.

22 De gav sig i väg och gick upp i bergen och stannade där i tre dagar tills deras förföljare hade vänt tillbaka. De hade sökt efter dem överallt längs vägen men inte funnit dem.

2:15 en del av stadsmuren Sådana hus, som gav extra stadga åt stadsmuren, har grävts ut längs murens norra sida. **2:19** hans blod komma över hans eget huvud Vara skyldig till sin egen död (jfr Matt 27:25 med not). **2:22** bergen Strax väster om staden ligger ett klippigt landskap med många gömställen.

²³ Sedan vände de båda männen tillbaka ner från bergen och gick över floden och kom till Josua, Nuns son. De berättade för honom allt som hade hänt dem.

²⁴ Och de sade till Josua: "HERREN har gett hela landet i vår hand. Landets alla invånare bävar för oss."

3

Israels folk går över Jordan

¹ Tidigt nästa morgon bröt Josua och alla Israels barn upp från Shittim och kom till Jordan. Där stannade de över natten innan de gick över.

² Men efter tre dagar gick förmännen genom lägret

³ och befalldes folket och sade: "Så snart ni får se HERREN er Guds förbundsark och de levitiska prästerna som bär den, ska också ni bryta upp från er plats och följa efter den.

⁴ Men låt det vara ett avstånd på omkring tvåtusen alnar mellan den och er. Kom inte nära den, så att ni vet vilken väg ni ska gå, eftersom ni inte har gått den vägen förut."

⁵ Och Josua sade till folket: "Helga er, för i morgon ska HERREN göra under bland er."

⁶ Därefter sade Josua till prästerna: "Ta förbundsarken och gå framför folket." Då lyfte de upp förbundsarken och gick framför folket.

⁷ HERREN sade till Josua: "I dag ska jag börja göra dig stor i hela Israels ögon, så att de märker att jag är med dig så som jag har varit med Mose.

3:1 4 Mos 25:1, JOS 2:1.   **3:2** JOS 1:11.   **3:4** tvåtusen alnar Nästan 1 km.   **3:5** 2 Mos 19:10, 14.   **3:7** JOS 1:5, 4:14.

⁸ Befall nu prästerna som bär förbundsarken och säg: Så snart ni når kanten av Jordans vatten ska ni stanna där vid Jordan.”

⁹ Och Josua sade till Israels barn: ”Kom fram hit och hör HERREN er Guds ord.”

¹⁰ Josua fortsatte: ”Av detta ska ni förstå att den levande Guden är mitt ibland er och att han ska driva undan kananeerna, hetiterna, hiveerna, perisseerna, girgasheerna, amoreerna och jebusiterna för er:

¹¹ Se, hela jordens Herres förbundsark går nu framför er över Jordan.

¹² Välj ut tolv män ur Israels stammar, en man från varje stam.

¹³ Så snart prästerna som bär HERRENS, hela jordens Herres, ark sätter sina fötter i Jordans vatten, ska Jordans vatten, det som kommer uppifrån, skäras av i sitt lopp och bli stående som en mur.”

¹⁴ Folket bröt då upp från sina tält för att gå över Jordan, och prästerna som bar förbundsarken gick framför folket.

¹⁵ När de som bar arken kom till Jordan och prästerna som bar den satte sina fötter i vattenbrynet av Jordan, som under hela skördetiden svämmar över alla sina bräddar,

¹⁶ då stannade vattnet som kom uppifrån och blev stående som en mur långt borta, uppe vid Adam, staden som ligger bredvid Saretan. Vattnet

---

3:12 Jos 4:2f. **3:15** 1 Krön 12:15. **3:15** skördetiden På våren i april-maj, efter vårregn och snösmältning i Hermonbergen. **3:16** 5 Mos 3:17, Ps 114:3. **3:16** Adam ... bredvid Saretan Knappt 3 mil norr om vadstället vid Jeriko. Jordanfloden har blockerats vid just denna plats även efteråt, senast av rasmassor vid en jordbävning 1927.

som flöt ner mot Hedmarkshavet, Döda havet, blev på så sätt helt avskuret. Och folket gick över mitt emot Jeriko.

¹⁷ Prästerna som bar HERRENS förbundsark stod stadigt på torr mark mitt i Jordan. Och hela Israel gick över på torr mark tills allt folket hade kommit över Jordan helt och hållet.

4

Minnesstenar sätts upp

¹ När hela folket hade kommit över Jordan sade HERREN till Josua:

² ”Välj ut tolv män bland folket, en man från varje stam,

³ och befall dem och säg: Ta här ur Jordan tolv stenar från stället där prästerna stod stadigt med sina fötter, och bär med dem över och lägg ner dem på den plats där ni ska slå läger i natt.”

⁴ Då kallade Josua till sig de tolv män som han hade utsett bland Israels barn, en man från varje stam.

⁵ Och Josua sade till dem: ”Gå framför HERREN er Guds ark och gå ut mitt i Jordan. Var och en av er ska lyfta upp en sten på axeln, efter antalet av Israels stammar,

⁶ så att detta blir ett minnesmärke bland er. När era barn i framtiden frågar: Vad betyder dessa stenar?

⁷ ska ni svara dem: De betyder att Jordans vatten här skars av i sitt lopp framför HERRENS förbundsark. När den fördes över Jordan skars

Jordans vatten av. Så ska dessa stenar vara ett minnesmärke för Israels barn till evig tid.”

⁸ Israels barn gjorde som Josua befälde dem. De tog tolv stenar ur Jordan, så som HERREN hade sagt till Josua, efter antalet av Israels stammar. Och de tog med dem till lägret och lade ner dem där.

⁹ Dessutom reste Josua tolv stenar mitt i Jordan på den plats där prästerna som bar förbundsarken hade stått med sina fötter, och stenarna finns där än i dag.

¹⁰ Prästerna som bar arken stod kvar mitt i Jordan tills allt som HERREN hade befallt Josua att säga till folket var utfört, allt i enlighet med vad Mose hade befallt Josua. Och folket skyndade sig över.

¹¹ När allt folket var färdiga och hade kommit över, gick också HERRENS ark och prästerna över och tog plats framför folket.

¹² Och Rubens barn och Gads barn och ena hälften av Manasse stam gick beväpnade i spetsen för Israels barn, så som Mose hade befallt dem.

¹³ Omkring 40 000 män, rustade för strid, gick över inför HERREN för att strida på Jerikos hedmarker.

¹⁴ Den dagen gjorde HERREN Josua stor i hela Israels ögon, och de vördade honom så som de hade vördat Mose så länge han levde.

4:7 ett minnesmärke Stenmonument var vanliga för att minnas viktiga händelser (se t ex 1 Mos 28:18, 31:45, Jos 24:6, 1 Sam 7:12).

4:11 och tog plats framför folket Annan översättning: "inför folket".

4:12 4 Mos 32:20f, 5 Mos 3:18, Jos 1:14. **4:13** 40 000 män En mindre del av de stridande männen i dessa stammar (jfr 4 Mos 26). **4:14** Jos 3:7.

15 Och HERREN sade till Josua:

16 ”Befall prästerna som bär vittnesbördets ark att komma upp ur Jordan.”

17 Och Josua befallde prästerna: ”Kom upp ur Jordan.”

18 När då prästerna som bar HERRENS förbundsark kom upp ur Jordan, hade deras fötter knappt hunnit upp på torr mark förrän Jordans vatten vände tillbaka till sin plats och svämmade över alla sina bräddar som förut.

19 Det var på tionde dagen i första månaden som folket steg upp ur Jordan, och de slog läger i Gilgal på gränsen till östra Jerikoområdet.

20 De tolv stenarna som de hade tagit ur Jordan ställde Josua upp i Gilgal.

21 Han sade till Israels barn: ”När era barn i framtiden frågar sina fäder: Vad betyder dessa stenar?

22 ska ni förklara för dem och säga: Israel gick på torr mark över denna Jordan.

23 HERREN er Gud lät vattnet i Jordan torka bort framför er tills ni hade gått över, på samma sätt som HERREN er Gud gjorde med Röda havet som han lät torka bort framför oss tills vi hade gått över.

24 Det gjorde han för att alla folk på jorden ska veta hur stark HERRENS hand är och för att ni alltid ska frukta HERREN er Gud.”

4:18 Jos 3:15f.   **4:19** första månaden Mars-april, tiden för vårflood (4:18) och kornskörd (5:11).   **4:19** Gilgal Betyder ”hjul”. Kanske ställdes stenstoderna (vers 20) i ring. Låg troligen på några kullar ca 1,5 km nordost om Jeriko.   **4:23** 2 Mos 14:21f, Jos 2:10.

5

1 När amoreernas alla kungar på Jordans västra sida och kananeernas alla kungar vid havet nu fick höra hur HERREN hade låtit vattnet i Jordan torka bort framför Israels barn medan vi gick över, försvann deras mod och de hade ingen kraft kvar inför Israels barn.

Omskärelsen i Gilgal

2 Vid den tiden sade HERREN till Josua: ”Gör dig flintknivar och omskar Israels barn för andra gången.”

3 Då tillverkade Josua flintknivar och omskar Israels barn vid Förhudshöjden.

4 Orsaken till att Josua omskar dem var denna: Alla män som hade dragit ut ur Egypten, alla stridsdugliga män, hade dött under ökenvandringen efter uttåget ur Egypten.

5 De som hade dragit ut hade alla blivit omskurna, men de som var födda under ökenvandringen efter uttåget ur Egypten var alla oomskurna.

6 Israels barn hade vandrat i öknen i fyrtio år tills hela folket, alla stridsdugliga män som dragit ut ur Egypten, var döda eftersom de inte hade lyssnat till HERRENS röst. Därför svor HERREN att han inte skulle låta dem se det land som han med ed hade lovat deras fäder att ge oss, ett land som flödar av mjölk och honung.

7 Men deras söner, som han lät komma i deras ställe, dem omskar nu Josua. De var nämligen oom-

---

5:1 Jos 2:11, 24. 5:1 vi Andra handskrifter: ”de” (även i v 6). 5:1 mod ... kraft Ordagrant: ”hjärta ... ande”. 5:2 2 Mos 4:25. 5:6 4 Mos 14:21f, 28f.

skurna, eftersom de inte hade blivit omskurna under vandrigen.

⁸ När allt folket hade blivit omskuret stannade de kvar i lägret tills de hade återhämtat sig.

⁹ Och HERREN sade till Josua: "I dag har jag lyft av er Egyptens vanära." Platsen fick namnet Gilgal, och heter så än i dag.

¹⁰ På kvällen den fjortonde dagen i månaden, medan Israels barn hade sitt läger i Gilgal, firade de påskhögtid på Jerikos hedmarker.

¹¹ Dagen efter påskhögtiden, just den dagen, åt de osyrat bröd och rostade ax av landets säd.

¹² Mannat upphörde dagen därpå, när de nu åt av landets säd. Israels barn fick inte manna längre, utan de åt det året av skörden i landet Kanaan.

Josua och mannen med svärdet

¹³ Medan Josua var vid Jeriko, hände det en gång att han lyfte blicken och fick se en man stå där framför honom med ett draget svärd i sin hand. Då gick Josua fram till honom och frågade honom: "Tillhör du oss eller våra fiender?"

¹⁴ Han svarade: "Nej, jag är befälhavare över HERRENS här. Nu har jag kommit." Då föll Josua ner till jorden på sitt ansikte, tillbad och sade till honom: "Vad har min herre för budskap till sin tjänare?"

5:9 lyft av ... Gilgal Hebr. gal, ordagrant: "rulla bort", hör ihop med Gilgal som betyder "hjul". **5:10** 2 Mos 12:2f, 4 Mos 9:5. **5:11** 3 Mos 2:14, 23:14. **5:12** 2 Mos 16:35. **5:12** dagen därpå Annan Översättning: "denna andra dag". **5:13** 2 Mos 23:23. **5:14** Ps 148:2.

15 Befälhavaren över HERRENS här sade då till Josua: "Ta av dig dina skor, för platsen där du står är helig." Och Josua gjorde så.

6

Jerikos fall

¹ Jeriko var stängt och tillbommat för Israels barn och ingen gick ut eller in.

² Och HERREN sade till Josua: "Se, jag har gett Jeriko med dess kung och dess tappra stridsmän i din hand.

³ Tåga runt staden med alla stridsdugliga män, gå runt staden en gång. Så ska du göra i sex dagar.

⁴ Sju präster ska bära sju basuner gjorda av bagghorn framför arken. På sjunde dagen ska ni tåga runt staden sju gånger, och prästerna ska blåsa i basunerna.

⁵ När de blåser i baggens horn med utdragen ton och ni hör basunljudet ska hela folket höja ett kraftigt härskri. Då ska stadsmuren störta samman och folket ska storma in över den, var och en rakt fram."

⁶ Josua, Nuns son, kallade till sig prästerna och sade till dem: "Ta förbundsarken och låt sju präster bära sju basuner av bagghorn framför HERRENS ark."

5:15 2 Mos 3:5.   **5:15** Ta av dig dina skor Ett tecken på ödmjukhet och respekt (jfr 2 Mos 3:5).   **6:5** stadsmuren störta samman Utgrävningar har antytt att muren kan ha varit byggd av lertegel på en jordvall. Den kan ha varit närmare 10 meter hög och flera meter bred.

7 Till folket sade han: ”Dra ut och tåga runt staden. Den beväpnade styrkan ska gå framför HERRENS ark.”

8 När Josua hade sagt detta till folket, gick de sju prästerna som bar de sju basunerna av bagghorn i väg framför HERREN och blåste i basunerna medan HERRENS förbundsark följde efter dem.

9 Och den beväpnade styrkan gick framför prästerna som blåste i basunerna, och eftertruppen följde arken medan de blåste i basunerna.

10 Men Josua hade sagt till folket: ”Höj inget härskri, ge inget ljud ifrån er och säg inte ett ord förrän den dag jag säger till er att ropa. Då ska ni höja härskri.”

11 Han lät HERRENS ark föras runt staden en gång. Sedan gick de in i lägret och stannade där över natten.

12 Nästa morgon steg Josua upp tidigt, och prästerna lyfte upp HERRENS ark.

13 De sju prästerna som bar de sju basunerna av bagghorn framför HERRENS ark gick hela tiden och blåste i basunerna. Den beväpnade styrkan gick framför dem, och eftertruppen följde HERRENS ark medan man blåste i basunerna.

14 De tågade också andra dagen en gång runt staden och återvände sedan till lägret. Så gjorde de i sex dagar.

15 Men på sjunde dagen steg de upp tidigt, i gryningen, och tågade sedan runt staden sju gånger på samma sätt. Bara den dagen gick de sju gånger runt staden.

16 Den sjunde gången, när prästerna blåste i basunerna, sade Josua till folket: ”Höj ert härskri, för HERREN har gett er staden!

17 Staden och allt som är i den ska viga åt förintelse, det tillhör HERREN. Låt bara den prostituerade Rahab och alla som är med henne i huset få leva, för hon gömde spejarna vi sände ut.

18 Ni ska hålla er borta från det som är vigt åt förintelse, så att ni inte själva viga åt förintelse. Om ni tar något av det vigda blir ni orsak till att Israels läger viga åt förintelse och ni drar olycka över det.

19 Men allt silver och guld och allt som är av koppar eller järn ska vara helgat åt HERREN och gå till HERRENS skattkammare.”

20 Då höjde folket ett härskri, och man blåste i basunerna. När folket hörde basunljudet höjde de ett kraftigt härskri. Då störtade murarna samman och folket stormade in i staden, var och en rakt fram, och intog staden.

21 Med svärd vigde de allt som fanns i staden åt förintelse, män och kvinnor, unga och gamla, oxar, får och åsnor.

22 Men till de båda männen som hade spejat i landet sade Josua: ”Gå in i den prostituerades hus och hämta ut kvinnan därifrån tillsammans med alla som tillhör henne, så som ni har lovat henne med ed.”

23 Då gick de unga spejarna in och hämtade ut Rahab och hennes far och mor, hennes bröder

---

6:17 Jos 2:3f, Hebr 11:31. **6:17** viga Hebr. charám innebar att överlåta något åt Herren och avskilja det från människornas värld, ofta genom förintelse. **6:18** 3 Mos 27:28. **6:19** 4 Mos 31:54. **6:20** Hebr 11:30. **6:22** Jos 2:12f.

och alla som tillhörde henne. Hela hennes släkt hämtade de ut och lät dem stanna utanför Israels läger.

²⁴ Men staden och allt som fanns i den brände de, endast silvret och guldets och det som var av koppar eller järn lade de till skatten i HERRENS hus.

²⁵ Den prostituerade Rahab och hennes fars hus och alla som tillhörde henne lät Josua leva. Hon bor bland israeliterna än i dag, därför att hon gömde spejarna som Josua hade sänt för att speja vid Jeriko.

²⁶ Vid den tiden svor Josua en ed. Han sade: ”Förbannad inför HERREN är den man som tar sig för att bygga upp denna stad, Jeriko, på nytt. När han lägger dess grund ska det kosta honom hans förstfödde son, och när han sätter upp dess portar ska det kosta honom hans yngste son.”

²⁷ Och HERREN var med Josua, och ryktet om honom spred sig över hela landet.

7

Akans synd

¹ Men Israels barn förgrep sig på det som var vikt åt förintelse. Akan, son till Karmi, son till Sabdi, son till Sera av Juda stam, tog av det. Då upptändes HERRENS vrede mot Israels barn.

6:24 staden ... brände de Bland ruinerna har man funnit stora lager av bränd säd. Belägringen började under vårskörden (4:19), var kort (endast sju dagar) och ledde inte till plundring. **6:26** 1 Kung 16:34.

6:26 svor Josua en ed Förbannelsen slog in flera hundra år senare (se 1 Kung 16:34). **7:1** Jos 22:20, 1 KrÖn 2:7.

² Josua sände i väg några män från Jeriko till Ai, som ligger vid Bet-Aven öster om Betel. Han sade till dem: "Gå dit upp och speja i landet." Männen gav sig i väg och spejade vid Ai.

³ När de kom tillbaka till Josua sade de till honom: "Hela folket behöver inte dra upp. Låt tvåtusen eller tretusen gå dit upp och inta Ai. Du behöver inte låta allt folket trötta ut sig med att gå dit, för de är inte många."

⁴ Alltså drog tretusen man av folket dit upp.

Men de tvingades fly för männen från Ai.

⁵ Männen i Ai dödade omkring trettiosex man av dem och förföljde de andra utanför stadsporten ända till Shebarim och slog dem på slutningen där. Då smälte folkets hjärta och blev som vatten.

⁶ Josua rev sönder sina kläder och föll ner på sitt ansikte på marken framför HERRENS ark. Där låg han till kvällen, tillsammans med Israels äldste. De strödde stoft på sina huvuden,

⁷ och Josua sade: "O, Herre GUD, varför har du fört detta folk över Jordan för att ge oss i amoreernas hand och förgöra oss? Om vi bara hade nöjt oss med att stanna på andra sidan Jordan!

⁸ O, Herre, vad ska jag säga, när Israel har vänt ryggen åt sina fiender?

⁹ När kananeerna och landets alla invånare får höra detta kommer de att omringa oss och utrota

---

7:2 1 Mos 12:8, 13:3, Jos 18:12. **7:2** Ai Betyder "ruinen". Troligen hade invånarna tagit över en ruinstad från forna tider. Flera platser har föreslagits. **7:5** Shebarim Betyder "brytningarna". Kan syfta på en bergsklyfta, stenbrott eller ruiner. **7:9** 2 Mos 32:12, 4 Mos 14:13f.

vårt namn från jorden. Vad vill du göra för ditt stora namns skull?”

10 Då svarade HERREN Josua: ”Res dig upp! Varför ligger du där på ditt ansikte?”

11 Israel har syndat, de har brutit mot mitt förbund som jag ingått med dem. De har tagit av det som var vikt åt förintelse, de har stulit, ljugit och lagt det stulna bland sina egna ägodelar.

12 Därför kan inte Israels barn stå emot sina fiender, utan de måste fly för dem, för de har själva blivit vigda åt förintelse. Jag kommer inte att vara med er längre ifall ni inte får bort det vigda från er.

13 Res dig, helga folket och säg: Helga er till i morgon, för så säger HERREN, Israels Gud: Det finns något som är vikt åt förintelse hos dig, Israel. Du kan inte stå emot dina fiender förrän ni avlägsnar det ifrån er.

14 Tidigt i morgon ska ni träda fram, stam efter stam. I den stam som HERREN pekar ut ska släkt efter släkt träda fram. I den släkt som HERREN pekar ut ska familj efter familj träda fram. I den familj som HERREN pekar ut ska man efter man träda fram.

15 Den som blir utpekad med det som är vikt åt förintelse ska brännas i eld med allt vad han har, därför att han har brutit mot HERRENS förbund och gjort vad som är en dårskap i Israel.”

16 Tidigt nästa morgon lät Josua Israel träda fram, stam efter stam, och Juda stam blev utpekad.

¹⁷ När han lät Juda släkter träda fram pekade han ut seraiternas släkt. När han lät seraiternas släkt träda fram, man efter man, blev Sabdi utpekad.

¹⁸ När han lät dennes familj träda fram, man efter man, blev Akan utpekad. Han var son till Karmi, son till Sabdi, son till Sera av Juda stam.

¹⁹ Då sade Josua till Akan: ”Min son, ge ära åt HERREN, Israels Gud, och bekänn inför honom. Säg mig vad du har gjort och dölj inget för mig.”

²⁰ Akan svarade Josua: ”Det är sant. Jag har syndat mot HERREN, Israels Gud. Detta är vad jag gjort:

²¹ Jag såg bland bytet en dyrbar mantel från Shinar och tvåhundra siklar silver och en guldplatta som vägde femtio siklar, och jag fick begär till det och tog det. Det är gömt i jorden inne i mitt tält med silvret underst.”

²² Då sände Josua några budbärare som skyndade bort till tältet, och där låg det stulna med silvret underst.

²³ De tog ut det ur tältet och bar det till Josua och alla Israels barn och lade ner det inför HERREN.

²⁴ Då tog Josua och hela Israel Akan, Seras son, och silvret och manteln och guldplattan och hans söner och döttrar, hans oxar, åsnor och får och hans tält och allt som var hans och förde dem upp till Akors dal.

7:17 1 Mos 46:12, 4 Mos 26:20. **7:17** man efter man Andra handskrifter (även den syriska översättningen): ”familj efter familj” (jfr vers 18). **7:21** Shinar Babylonien i nuvarande Irak. **7:21** tvåhundra siklar ... femtio siklar Motsvarar drygt 2 kg silver och 0,5 kg guld, ungefär vad en enkel arbetare kunde tjäna ihop under sin livstid (jfr Dom 17:10).

²⁵ Och Josua sade: ”Varför drog du olycka över oss? I dag ska HERREN dra olycka över dig.” Sedan stenade hela Israel honom. De brände dem i eld och kastade stenar över dem.

²⁶ Över Akan reste de ett stort stenröse, som finns kvar än i dag. Och HERREN vände sig ifrån sin glödande vrede. Därför fick den platsen namnet Akors dal, som den heter än i dag.

8

Ais erövring och förstöring

¹ HERREN sade till Josua: ”Var inte rädd och tappa inte modet! Ta med dig allt krigsfolk och bryt upp och dra ut mot Ai. Se, jag har gett kungen i Ai med hans folk, hans stad och hans land i dina händer.

² Och du ska göra med Ai och dess kung som du gjorde med Jeriko och dess kung, men bytet och boskapen därifrån får ni behålla. Lägg ett bakhåll mot staden på andra sidan av den.”

³ Då bröt Josua upp med allt krigsfolket för att tåga mot Ai. Josua valde ut trettiotusen man, tappra stridsmän, och sände ut dem om natten.

⁴ Han befalld dem: ”Lägg er i bakhåll mot staden, på andra sidan av den, men gå inte alltför långt från staden. Och håll er alla beredda.

⁵ Själv ska jag med allt folk som är kvar hos mig rycka fram mot staden. När de då drar ut mot oss som förra gången ska vi fly för dem.

7:26 5 Mos 13:17. **7:26** Akors dal Betyder ”olyckans dal”. Jfr Hos 2:15, Jes 65:10. **8:1** 5 Mos 1:21, 7:17f, 20:3f, 31:3f. **8:2** Jos 6:21, 24. **8:5** Jos 7:5.

⁶ Då kommer de att förfölja oss tills vi har lockat bort dem från staden. De kommer att säga: Nu flyr de för oss, precis som förra gången.

⁷ Men när vi flyr för dem ska ni komma fram ur bakhållet och inta staden, för HERREN er Gud har gett den i er hand.

⁸ Och när ni har tagit staden ska ni tända eld på den. Gör som HERREN har sagt. Ge akt på vad jag har befallt.”

⁹ Josua sände i väg dem, och de gick och lade sig i bakhåll mellan Betel och Ai, väster om Ai. Men Josua stannade över natten bland folket.

¹⁰ Tidigt på morgonen mönstrade Josua folket och drog upp med de äldste i Israel i spetsen för folket till Ai.

¹¹ Allt det krigsfolk som var kvar hos honom drog upp och ryckte allt närmare tills de kom mitt emot staden. Där slog de läger norr om Ai med dalen mellan sig och Ai.

¹² Men han tog omkring femtusen man och lade dem i bakhåll mellan Betel och Ai, väster om staden.

¹³ Och när folket intagit ställning, både lägret norr om staden och de som låg i bakhåll väster om staden, gick Josua den natten fram till mitten av dalen.

¹⁴ När kungen i Ai såg detta, skyndade sig stadens män och han själv med allt sitt folk och drog tidigt på morgonen ut till strid mot Israel, bort till den utsedda platsen framför hedmarken. Han visste inte om bakhållet mot honom på andra sidan staden.

15 Josua och hela Israel låtsades bli slagna och flydde i riktning mot öknen.

16 Då kallade man samman allt folket i staden för att förfölja dem, och de förföljde Josua och lockades bort från staden.

17 Inte en enda man blev kvar i Ai eller i Betel, alla drog ut efter Israel och lämnade staden öppen när de förföljde Israel.

18 Och HERREN sade till Josua: ”Räck ut spjutet i din hand mot Ai, för jag ska ge staden i din hand.” Då räckte Josua ut spjutet i sin hand mot staden.

19 Och de som låg i bakhåll reste sig snabbt från sin plats och skyndade i väg, så snart han räckte ut sin hand, och de nådde staden och intog den och skyndade sig att sätta eld på den.

20 När då männen från Ai vände sig om, fick de se hur rök från staden steg upp mot himlen. Och de hade ingen möjlighet att fly åt vare sig ena eller andra hållet, eftersom folket som hade flytt mot öknen nu vände sig mot sina förföljare.

21 När Josua och hela Israel såg att de som legat i bakhåll hade intagit staden och att röken steg från staden, vände de om och slog ner männen från Ai.

22 De andra drog ut från staden emot dem, så att de hamnade mitt emellan israeliterna och hade dem på båda sidor om sig. Man nergjorde dem och lät ingen överleva eller komma undan.

23 Men kungen i Ai tillfångatogs levande och fördes till Josua.

24 När Israel hade dödat Ais alla invånare ute på fältet och i öknen dit de förföljt dem, och alla

---

8:18 spjutet Annan översättning: ”kroksabeln” (även i vers 26).

8:22 5 Mos 7:2.

hade fallit för svärd och blivit nergjorda, vände alla israeliterna tillbaka till Ai och slog det med svärd.

²⁵ De som föll den dagen, män och kvinnor, utgjorde 12 000 personer, allt folket i Ai.

²⁶ Josua drog inte tillbaka sin hand som han räckt ut spjutet med förrän alla Ais invånare hade blivit tillintetgjorda.

²⁷ Bara boskapen och bytet som Israel hade tagit från den staden behöll man, enligt den befallning HERREN hade gett Josua.

²⁸ Och Josua brände Ai och gjorde det till en grushög för evig tid, till en ödemark, som det är ännu i dag.

²⁹ Kungen i Ai lät han hänga upp på en påle, och där fick han hänga till kvällen. När solen gick ner tog man på Josuas befallning ner hans döda kropp från pålen och kastade den vid ingången till stadsporten. De reste ett stort stenröse över den, och det finns kvar än i dag.

Josua läser lagen på berget Ebal

³⁰ Vid den tiden byggde Josua ett altare åt HERREN, Israels Gud, på berget Ebal,

³¹ så som HERRENS tjänare Mose hade befallt Israels barn och det var föreskrivet i Moses lagbok: ett altare av ohuggna stenar som inte var bearbetade med järn. På det offrade de brännoffer åt HERREN och slaktade gemenskapsoffer.

8:26 2 Mos 17:11f.   **8:29** 5 Mos 21:22f, Jos 10:26f.   **8:30** 5 Mos 27:2f.

8:30 ett altare ... på berget Ebal Ett altare från ungefär denna tid har hittats på berget Ebal, ca 8 x 11 meter brett och över 2,5 meter högt.   **8:31** 2 Mos 20:25.   **8:31** befallt ... föreskrivet i Moses lagbok Befallningen finns i 5 Mos 27:4f.

³² Där på stenarna lät Josua göra en avskrift av den lag som Mose hade skrivit inför Israels barn.

³³ Hela Israel med dess äldste och förmän och domare stod på båda sidor om arken, med de levitiska prästerna som bar HERRENS förbundsark framför sig. Den ena hälften av folket, både främlingar och infödda, stod vänd mot berget Gerissim och den andra hälften mot berget Ebal, i enlighet med vad HERRENS tjänare Mose tidigare hade befallt för att välsigna Israels folk.

³⁴ Därefter läste han upp alla lagens ord, välsignelsen och förbannelsen, allt så som det var skrivet i lagboken.

³⁵ Inte ett ord av allt det som Mose hade befallt underlät Josua att läsa upp inför Israels hela församling med kvinnor och barn och de främlingar som följde dem.

9

Gibeoniterna bedrar Josua

¹ När alla kungarna på andra sidan Jordan, i Bergsbygden, i Låglandet och i hela Kustlandet vid Stora havet upp mot Libanon hörde vad som hade hänt hetiterna, amoreerna, kananeerna, perisseerna, hiveerna och jebusiterna,

² slöt de sig samman för att strida tillsammans mot Josua och Israel.

8:32 5 Mos 31:9. **8:32** på stenarna ... en avskrift Lagar ristades ofta in på stora stenar till påminnelse för folket, t ex den berömda babyloniska Hammurabilagen från 1700-talet f Kr. **8:33** 5 Mos 11:29, 27:11f. **8:33** Gerissim ... Ebal ... Mose ... hade befallt Se 5 Mos 11:29 samt befallningen i 5 Mos 27. **8:34** 5 Mos 28:1f, 15f.

8:35 5 Mos 31:12. **9:1** 5 Mos 1:7.

³ Men när invånarna i Gibeon hörde vad Josua hade gjort med Jeriko och Ai,

⁴ handlade de för sin del med list: De gick i väg och påstod sig vara sändebud. De lade utslitna packsäckar på sina åsnor, och utslitna, sönderspruckna och lagade vinsäckar av skinn,

⁵ och tog utslitna, lappade skor på fötterna och klädde sig i utslitna kläder. Dessutom var allt bröd de tog med sig som reskost torrt och smuligt.

⁶ De kom till Josua i lägret vid Gilgal och sade till honom och till Israels män: "Vi kommer från ett avlägset land. Slut förbund med oss."

⁷ Men Israels män svarade hiveerna: "Kanske bor ni här mitt ibland oss. Hur skulle vi då kunna sluta förbund med er?"

⁸ Då sade de till Josua: "Vi är dina tjänare." Josua frågade dem: "Vilka är ni, och varifrån kommer ni?"

⁹ De svarade: "Dina tjänare har kommit från ett mycket avlägset land för HERREN din Guds namns skull. Vi har hört ryktet om honom och allt han har gjort i Egypten,

¹⁰ och allt han har gjort med amoreernas båda kungar på andra sidan Jordan, med kung Sichon i Heshbon och kung Og i Bashan som bodde i Ashtarot.

¹¹ Därför sade våra äldste och alla invånare i vårt land till oss: Ta med er reskost och gå och möt dem och säg till dem: Vi är era tjänare, slut nu förbund med oss.'

9:3 Jos 6:21, 24, 8:26f.   **9:3** Gibeon Betydande stad (10:2) ca 1 mil nordväst om Jerusalem, delvis utgrävd.   **9:7** 2 Mos 23:32f, 34:12, 5 Mos 7:2f.   **9:10** 4 Mos 21:23f, 33f, 5 Mos 1:4, 2:32f, 3:3f, Jos 2:10.

¹² Det här brödet var nybakat när vi tog med det hemifrån till reskost, den dag vi gav oss i väg för att gå till er. Men se, nu är det torrt och smuligt.

¹³ De här vinsäckarna var nya när vi fyllde dem, och se, nu är de sönderspruckna. Och kläderna och skorna vi har på oss har blivit utslitna under vår mycket långa resa.”

¹⁴ Då tog Israels män av deras reskost men frågade inte HERREN.

¹⁵ Och Josua lovade dem fred och ingick förbund med dem att de skulle få leva, och församlingens furstar gav dem sin ed.

¹⁶ Men när tre dagar hade gått sedan de ingått förbund med dem, fick de höra att männen var deras grannar och att de bodde mitt ibland dem.

¹⁷ Då bröt Israels barn upp och kom på tredje dagen till deras städer, och dessa var Gibeon, Kefira, Beerot och Kirjat-Jearim.

¹⁸ Men Israels barn angrep dem inte, eftersom församlingens furstar hade gett dem sin ed vid HERREN, Israels Gud. Men hela församlingen klagade på furstarna.

¹⁹ Då svarade alla furstarna hela församlingen: ”Vi har gett dem vår ed vid HERREN, Israels Gud. Nu kan vi inte röra dem.

²⁰ Så här ska vi göra med dem: Vi ska låta dem leva, så att inte vreden kommer över oss på grund av den ed vi gav dem.”

9:14 4 Mos 27:21. **9:14** tog ... av deras reskost Att dela en måltid hörde ihop med att sluta förbund (jfr t ex 1 Mos 31:44, 54). **9:15** Jos 11:19. **9:19** Ps 15:4. **9:20** 2 Sam 21:1f.

²¹ De fortsatte: "Låt dem leva." Och de blev vedhuggare och vattenbärare åt hela församlingen såsom furstarna hade sagt till dem.

²² Josua kallade dem till sig och sade: "Varför har ni lurat oss och sagt att ni bor mycket långt bort från oss, fastän ni bor mitt ibland oss?"

²³ Nu är ni under förbannelse. Ni ska aldrig upphöra att vara slavar, vedhuggare och vattenbärare vid min Guds hus."

²⁴ De svarade Josua: "Dina tjänare hade hört berättas hur HERREN din Gud hade befallt sin tjänare Mose att ge er hela detta land och förgöra landets alla invånare för er. Vi fruktade starkt för våra liv på grund av er, därför gjorde vi detta.

²⁵ Och nu är vi i din hand. Gör med oss vad du finner vara gott och riktigt."

²⁶ Och han gjorde så: Han befriade dem från Israels barns hand så att de inte dödade dem.

²⁷ På den dagen gjorde Josua dem till vedhuggare och vattenbärare åt församlingen och vid Herrens altare, på den plats han skulle utvälja. Så är de än i dag.

10

Amoreerna besegras

¹ Men Adoni-Sedek, kungen i Jerusalem, fick höra att Josua hade intagit Ai och vigt det åt förintelse, och att han hade gjort med Ai och dess kung på samma sätt som han gjort med Jeriko och

---

9:24 5 Mos 7:1f.   **10:1** Jos 6:21, 24, 8:26f, 9:15.   **10:1** Adoni-Sedek Betyder "min herre är rättfärdighet" (jfr kung Melki-Sedek i 1 Mos 14:18).

dess kung, och att invånarna i Gibeon hade ingått fred med Israel och fick bo mitt ibland dem.

² Adoni-Sedek och hans folk var mycket rädda, för Gibeon var en stor stad, som en av kungastäderna, större än Ai, och alla dess män var tappra krigare.

³ Därför sände Adoni-Sedek, kungen i Jerusalem, bud till kung Hoham i Hebron, till kung Piram i Jarmut, till kung Jafia i Lakish och till kung Debir i Eglon och lät säga:

⁴ ”Kom upp till mig och hjälp mig så att vi kan slå gibeoniterna, för de har ingått fred med Josua och Israels barn.”

⁵ Då samlades de fem amoreiska kungarna – kungen i Jerusalem, kungen i Hebron, kungen i Jarmut, kungen i Lakish och kungen i Eglon – och drog upp dit med alla sina härar och belägrade Gibeon och angrep det.

⁶ Men gibeoniterna sände bud till Josua i lägret vid Gilgal: ”Dra inte bort din hand från dina tjänare, utan kom upp till oss fort och rädda oss och hjälp oss. Kungarna över amoreerna som bor i bergsbygden har alla förenat sig mot oss.”

⁷ Då drog Josua dit från Gilgal med allt sitt krigsfolk och alla sina tappreste krigare.

⁸ HERREN sade till Josua: ”Var inte rädd för dem, för jag har gett dem i dina händer. Ingen av dem ska kunna stå dig emot.”

⁹ Efter att ha ryckt fram hela natten från Gilgal kom Josua plötsligt över dem.

10 Och HERREN lät dem drabbas av panik inför Israel och tillfogade dem ett stort nederlag vid Gibeon och förföljde dem på vägen upp till Bet-Horon och dödade dem ända till Aseka och Mackeda.

11 Och när de under sin flykt för Israel hade kommit till slutningen som går ner från Bet-Horon, lät HERREN stora stenar falla över dem från himlen, hela vägen till Aseka, så att de dog. De som dödades genom hagelstenarna var fler än de som Israels barn dödade med svärd.

Solen står stilla

12 På den dagen då HERREN gav amoreerna i israeliternas våld talade Josua till HERREN inför hela Israel:

”Sol, stå stilla i Gibeon,
måne, i Ajalons dal!”

13 Och solen stod stilla
och månen blev stående
tills folket hade hämnats
på sina fiender.

Detta står skrivet i ”Den redliges bok”. Solen blev stående mitt på himlen och gjorde sig ingen brådska att gå ner för att fullborda dagen.

14 Aldrig har någon dag varit som denna, varken förr eller senare, då HERREN lyssnade till en mans ord. HERREN stred för Israel.

10:10 2 Mos 14:24, 23:27.   **10:11** 2 Mos 9:17f, 22f.   **10:13**
2 Sam 1:18, Jes 38:8.   **10:13** Den redliges bok Hebr. ”Jashars bok”.
Troligen en poetisk skildring av forna hjältedåd som inte bevarats
(även citerad i 2 Sam 1:18).

15 Sedan vände Josua med hela Israel tillbaka till lägret vid Gilgal.

Amoreiska kungar tillfångatas

16 Men de fem kungarna flydde och gömde sig i grottan vid Mackeda.

17 När Josua fick höra att man funnit de fem kungarna gömda i grottan vid Mackeda,

18 sade han: "Vältra stora stenar framför grottöppningen och sätt folk där för att bevaka dem.

19 Men ni andra, stanna inte utan förfölj era fiender och förgör dem som blir efter. Låt dem inte komma in i sina städer, för HERREN er Gud har gett dem i er hand."

20 När Josua och Israels barn hade tillfogat dem ett mycket stort nederlag och dödat dem – utom några som lyckades rädda sig och komma in i de befästa städerna –

21 vände allt folket välbehållet tillbaka till Josua i lägret vid Mackeda. Ingen vågade säga ett ord mot Israels barn.

22 Då sade Josua: "Öppna ingången till grottan och för ut de fem kungarna ur grottan till mig."

23 De gjorde så och förde ut de fem kungarna från grottan till honom: Jerusalems kung, Hebrons kung, Jarmuts kung, Lakishs kung och Eglons kung.

24 När de hade fört ut kungarna till Josua, kallade han till sig alla Israels män och sade till befälhavarna för krigsfolket som hade varit med honom: "Kom fram och sätt era fötter på dessa

kungars nackar.” De kom fram och satte sina fötter på deras nackar.

²⁵ Sedan sade Josua till dem: ”Var inte rädda eller förskräckta, utan var starka och frimodiga. Så här ska HERREN göra med alla fiender som ni kommer i strid med.”

²⁶ Därefter högg Josua ihjäl dem och hängde upp dem på fem pålar, och där fick de hänga till kvällen.

²⁷ Men vid solnedgången togs de på Josuas befällning ner från pålarna och kastades in i grottan där de hade varit gömda. Framför ingången till grottan lade man stora stenar som ligger kvar där än i dag.

Städerna i söder erövrades

²⁸ Den dagen intog Josua Mackeda och slog dess invånare och kung med svärd. Han vigde dem åt förintelse, alla som var därinne, och lät ingen komma undan. Han gjorde med kungen i Mackeda så som han hade gjort med kungen i Jeriko.

²⁹ Därefter drog Josua med hela Israel från Mackeda till Libna och stred mot Libna.

³⁰ HERREN gav också Libna och dess kung i Israels hand och de slog invånarna med svärd, alla som var därinne, och lät ingen komma undan. Han gjorde med dess kung på samma sätt som han hade gjort med kungen i Jeriko.

10:24 fötter på ... nackar En sed även belagd hos assyrierna. På så sätt blev de besegrade fienderna ”som en pall” under segrarens fötter (jfr Ps 110:1). **10:26** 5 Mos 21:22f, Jos 8:29.

10:26 till kvällen Upphängda kroppar skulle begravas samma dag (5 Mos 21:23, jfr Joh 19:31). **10:28** Mackeda etc De erövrade städerna låg alla sydväst om Jerusalem.

³¹ Sedan drog Josua med hela Israel från Libna till Lakish och belägrade och stred mot det.

³² HERREN gav Lakish i Israels hand, så att de intog staden på andra dagen. De slog dess invånare med svärd, alla som var därinne, så som de hade gjort med Libna.

³³ Då drog Horam, kungen i Gezer, upp för att hjälpa Lakish. Men Josua slog honom och hans folk och lät ingen av dem komma undan.

³⁴ Från Lakish drog Josua med hela Israel till Eglon, och de belägrade och angrep det.

³⁵ De intog det samma dag och slog dess invånare med svärd. Alla som var därinne vigde han åt förintelse den dagen, så som han hade gjort med Lakish.

³⁶ Sedan drog Josua med hela Israel från Eglon upp till Hebron och stred mot det.

³⁷ Och de intog staden och slog dess invånare och dess kung med svärd, likaså alla dess lydstäder och alla som var i dem. Han lät ingen komma undan, så som han hade gjort med Eglon. Han vigde staden åt förintelse med alla som var därinne.

³⁸ Därefter vände Josua med hela Israel tillbaka till Debir och stred mot det.

³⁹ Han intog det med dess kung och alla dess lydstäder, och de slog deras invånare med svärd. De vigde alla som var därinne åt förintelse. Ingen lät han komma undan. Han gjorde med Debir och dess kung så som han hade gjort med Hebron och som han hade gjort med Libna och dess kung.

⁴⁰ Så erövrade Josua hela landet, Bergsbygden,

Negev, Låglandet och Bergsslutningarna och slog alla kungar där, ingen lät han komma undan. Han vigde allt som andades åt förintelse, så som HERREN, Israels Gud, hade befallt.

⁴¹ Josua slog allt som fanns mellan Kadesh-Barnea och Gaza, liksom hela landet Goshen ända till Gibeon.

⁴² Alla dessa kungar och deras land intog Josua på en gång, för HERREN, Israels Gud, stred för Israel.

⁴³ Sedan återvände Josua med hela Israel till lägret vid Gilgal.

11

Josua besestrar kungar i norr

¹ När Jabin, kungen i Hasor, hörde detta, sände han bud till kung Jobab i Madon och till kungen i Shimron och kungen i Aksaf

² och till de kungar som bodde norrut, i Bergsbygden och på Hedmarken, söder om Kinneret och i Låglandet, likaså i Nafot-Dor, västerut,

³ vidare till kananeerna österut och västerut, amoreerna, hetiterna, perisseerna och

---

10:41 Jos 11:16, 15:51. **10:41** Goshen Område med betesmark i södra Israel (jfr 15:51) som kan ha fått sitt namn från det mer kända Goshen i Egypten där israeliternas hjordar fick beta (1 Mos 46:34).

11:1 Hasor Den största staden i dåtidens Kanaan (jfr Dom 4:2f), ca 1,5 mil norr om Galileiska sjön. **11:1** Madon Andra handskrifter (Septuaginta): "Maron", kanske en variant av Merom (vers 5 och 7), som kan ha legat 8 km väster om Galileiska sjön. **11:2** Kinneret Samma stad som NT:s Gennesaret (Matt 14:34) vid Galileiska sjön, som till formen liknar en harpa (hebr. kinnór).

jebusiterna i Bergsbygden, likaså till hiveerna, nedanför Hermon i Mispalandet.

⁴ Dessa drog ut med alla sina härar, en folkskara så talrik som sanden på havets strand, och med ett stort antal hästar och vagnar.

⁵ Alla dessa kungar möttes, och de kom och slog läger tillsammans vid Meroms vatten för att strida mot Israel.

⁶ Men HERREN sade till Josua: ”Var inte rädd för dem, för i morgon vid denna tid ska jag själv överlämna dem alla slagna åt Israel. Du ska skära av hälsenorna på deras hästar och deras vagnar ska du bränna upp i eld.”

⁷ Och Josua kom med allt krigsfolket plötsligt över dem vid Meroms vatten och angrep dem.

⁸ Och HERREN gav dem i Israels hand. De slog dem och förföljde dem ända till Stora Sidon, till Misrefot-Majim och till Mispadalen på östra sidan. De slog dem tills ingen överlevande fanns kvar.

⁹ Josua gjorde med dem så som HERREN hade befallt honom. Han lät skära av hälsenorna på deras hästar och brände deras vagnar i eld.

¹⁰ Vid den tiden vände Josua tillbaka och intog Hasor och dödade dess kung med svärd. Hasor var tidigare huvudstad för alla dessa riken.

¹¹ Alla som var i staden dödades med svärd. Han vigde dem åt förintelse, ingen som andades lämnades kvar, och Hasor brände han upp i eld.

¹² Josua intog alla dessa kungars städer och slog dem och deras kungar med svärd. Han utrotade

dem helt, så som HERRENS tjänare Mose hade befallt.

¹³ Men Israel brände inte någon av de städer som låg på höjder med undantag av Hasor, som Josua brände ner.

¹⁴ Allt byte från dessa städer liksom boskapen tog Israels barn för egen del, men alla människor i dem dödade de med svärd tills de hade förintat dem. De lät ingenting som andades finnas kvar.

¹⁵ Som HERREN hade befallt sin tjänare Mose, så hade Mose befallt Josua, och så gjorde Josua. Han lämnade ingenting ogjort av allt det som HERREN hade befallt Mose.

Israeliterna blir herrar i hela landet

¹⁶ Och Josua intog hela detta land: Bergsbygden, hela Negev och hela landet Goshen, Lågländet och Hedmarken liksom Israels bergsbygd och dess lågland,

¹⁷ landet från Halakberget, som höjer sig mot Seir, ända till Baal-Gad i Libanondalen nedanför berget Hermon. Alla kungar där tog han till fånga och slog dem till döds.

¹⁸ Josua förde krig mot alla dessa kungar under lång tid.

¹⁹ Förutom de hiveer som bodde i Gibeon fanns det ingen stad som ingick fred med Israels barn, utan de intog dem alla med strid.

²⁰ Det kom från HERREN att de förhärdade sina hjärtan och gick ut i strid mot Israel, för att han skulle viga dem åt förintelse och inte visa dem nåd.

11:15 2 Mos 34:12f, 5 Mos 7:2.   **11:16** Jos 10:41.   **11:18** 2 Mos 23:29f, 5 Mos 7:22, Jos 14:7, 10.   **11:19** Jos 9:15, 18.   **11:20** 5 Mos 2:30.

I stället skulle han utrota dem så som HERREN hade befallt Mose.

²¹ Vid denna tid begav sig Josua i väg och utrotade anakiterna från Bergsbygden, från Hebron, Debir och Anab, från hela Juda bergsbygd och hela Israels bergsbygd. Josua vigde både dem och deras städer åt förintelse.

²² Inga anakiter lämnades kvar i Israels barns land. Det var bara i Gaza, Gat och Ashdod som några blev kvar.

²³ Så intog Josua hela landet, så som HERREN hade lovat Mose. Och Josua gav det till arvedel åt Israel, efter deras avdelningar och stammar. Landet hade nu ro från krig.

12

Kungar som besegrades av Mose

¹ Dessa är de kungar i landet som Israels barn besegrade och vilkas land de tog i besittning på andra sidan Jordan, på östra sidan, landet från floden Arnon till berget Hermon, liksom hela Hedmarken på östra sidan:

² Sichon, amoreernas kung, som bodde i Heshbon och regerade över landet från Aroer vid floden Arnons strand och från dalens mitt samt över ena hälften av Gilead till floden Jabbok, som är ammoniternas gräns.

11:21 4 Mos 13:34, Dom 1:20. **11:21** anakiterna Berömda högresta kämpar som hade skrämt spejarna kring Josua fyrtio år tidigare (4 Mos 13:34). Högresta kananeiska krigare nämns också i den egyptiska Anastasipapyren från 1200-talet f Kr. Goliat i Gat (vers 22) var en ättling till dessa (1 Sam 17:4f). **11:22** 1 Sam 17:4f. **12:2** 1 Mos 32:22, 4 Mos 21:24, 5 Mos 2:36f, 3:6, 16.

³ Han regerade också över Hedmarken upp till Kinneretsjön, på östra sidan, och ner till Hedmarkshavet, Döda havet, på östra sidan, åt Bet-Hajeshimot till, och längre söderut till trakten nedanför Pisgas sluttningar.

⁴ Vidare intog de Ogs område. Han var kung i Bashan och en av de sista rafaerna, och bodde i Ashtarot och Edrei.

⁵ Han regerade över Hermons bergsbygd och över Salka och hela Bashan till geshureernas och maakateernas område, likaså över andra hälften av Gilead, till kung Sichons område i Heshbon.

⁶ HERRENS tjänare Mose och Israels barn besegrade dem, och HERRENS tjänare Mose gav landet till besittning åt rubeniterna, gaditerna och ena hälften av Manasse stam.

Kungar som besegrades av Josua

⁷ Dessa är de kungar i landet som Josua och Israels barn besegrade på andra sidan Jordan, på västra sidan, från Baal-Gad i Libanondalen ända till Halakberget som höjer sig mot Seir. Josua gav detta land till besittning åt Israels stammar efter deras avdelningar:

⁸ Bergsbygden, Låglandet, Hedmarken och Bergssluttningarna, Öknen och Negev, hetiternas, amoreernas, kananeernas, perisseernas, hiveernas och jebusiternas land.

⁹ Kungarna var:

12:3 1 Mos 14:3, 4 Mos 34:3.   **12:4** 5 Mos 3:11.   **12:4** Sichon ...
Og Se skildringen i 4 Mos 21:21f.   **12:4** rafaerna Högväxt forntida folk (se 5 Mos 3:11).   **12:6** 4 Mos 21:23f, 33f, 32:33f, 5 Mos 3:1f.

Kungen i Jeriko en,
kungen i Ai vid Betel en,
10 kungen i Jerusalem en,
kungen i Hebron en,
11 kungen i Jarmut en,
kungen i Lakish en,
12 kungen i Eglon en,
kungen i Gezer en,
13 kungen i Debir en,
kungen i Geder en,
14 kungen i Horma en,
kungen i Arad en,
15 kungen i Libna en,
kungen i Adullam en,
16 kungen i Mackeda en,
kungen i Betel en,
17 kungen i Tappua en,
kungen i Hefer en,
18 kungen i Afek en,
kungen över Saron en,
19 kungen i Madon en,
kungen i Hasor en,
20 kungen i Shimron-Meron en,
kungen i Aksaf en,
21 kungen i Taanak en,
kungen i Megiddo en,
22 kungen i Kedesh en,
kungen i Jokneam vid Karmel en,
23 kungen i Dor över Nafat-Dor en,
kungen över Gojim vid Gilgal en,
24 kungen i Tirsa en
– tillsammans trettioen kungar.

13

Land som ännu inte intagits

¹ Josua var nu gammal och hade nått hög ålder, och HERREN sade till honom: ”Du är gammal och har nått hög ålder, men det finns mycket kvar av landet att inta.

² Detta är vad som återstår av landet: filisteernas alla områden och hela geshureernas land.

³ Allt som finns mellan Shihor öster om Egypten och Ekrons område norrut räknas nämligen till Kanaans land, det som filisteernas fem furstar i Gaza, Ashdod, Ashkelon, Gat och Ekron har, likaså aveernas område,

⁴ kananeernas land söderut och Meara, som tillhör sidonierna, ända till Afek och amoreernas område,

⁵ och gebaleernas land samt hela Libanontrakten österut, från Baal-Gad vid berget Hermon ända dit där vägen går till Hamat,

⁶ alla invånarna i bergsbygden från Libanon ända till Misrefot-Majim, alla sidonier. Dessa ska jag själv driva undan för Israels barn. Men du ska fördela landet till arvedel åt Israel genom lottkastning, som jag har befallt dig.

13:1 hög ålder Josua var troligen ungefär lika gammal som den 85-årige Kaleb (14:10). **13:2** 1 Sam 27:8. **13:2** filisteerna Beteckning på folk på den nuvarande Gazaremsan (jfr 1 Mos 21:34, 2 Mos 13:17), särskilt det sjöfolk som sedan under 1200-talet f Kr kom från de grekiska öarna (Jer 47:4). **13:2** geshureerna Dessa sydliga geshureer vid Gazaremsan (jfr 1 Sam 27:8) är en annan grupp än de nordliga geshureerna på nuvarande Golanhöjderna (Jos 12:5, 13:11). **13:3** Shihor Syftar här troligen på Wadi el-Arish, söder om Gaza. Se not till 4 Mos 34:5. **13:6** Jos 11:8.

⁷ Fördela redan nu detta land till arvedel åt de nio stammarna och åt ena hälften av Manasse stam.”

Landet öster om Jordan fördelas

⁸ Tillsammans med Manasse hade också rubeniterna och gaditerna fått sin arvedel, den som Mose gav dem på andra sidan Jordan, på östra sidan, just så som HERRENS tjänare Mose gav den åt dem:

⁹ landet från Aroer, vid floden Arnons strand, och från staden i dalens mitt, likaså hela Medebasläppen ända till Dibon,

¹⁰ tillsammans med alla andra städer som hade tillhört Sichon, amoreernas kung som regerade i Heshbon, ända till ammoniternas område,

¹¹ vidare Gilead och geshureernas och maakateernas område och hela Hermons bergsbygd och hela Bashan ända till Salka,

¹² hela Ogs rike i Bashan, Og som regerade i Ashtarot och Edrei och som levde kvar som en av de sista rafaerna, sedan Mose hade slagit och fördrivit dem.

¹³ Men Israels barn fördrev inte geshureerna och maakateerna. Därför bodde också geshureer och maakateer kvar bland Israels barn, som de gör än i dag.

¹⁴ Men åt Levi stam gav han inte någon arvedel. Eldsoffren åt HERREN, Israels Gud, är hans arvedel, som han hade sagt honom.

Rubens stams område

13:8 4 Mos 32:33, 5 Mos 3:12f, Jos 1:12f, 22:4. **13:8** arvedel ... som Mose gav dem Se 4 Mos 32:1f. **13:12** 5 Mos 3:11. **13:14** 4 Mos 18:20f, 5 Mos 10:9, 18:1f, Hes 44:28. **13:14** eldsoffren Ordet saknas i Septuaginta (jfr vers 33).

15 Detta är vad Mose gav åt Rubens barns stam, efter deras släkter.

16 De fick området från Aroer, vid floden Arnons strand, och från staden i dalens mitt, liksom hela slätten vid Medeba,

17 Heshbon med alla dess lydstäder på slätten, Dibon, Bamot-Baal, Bet-Baal-Meon,

18 Jahas, Kedemot, Mefaat,

19 Kirjatajim, Sibma, Seret-Hashahar på Dalberget,

20 Bet-Peor samt Piskas sluttningar och Bet-Hajeshimot,

21 alla städerna på slätten, hela riket efter amoreernas kung Sichon som regerade i Heshbon. Denne och de midjanitiska furstarna Evi, Rekem, Sur, Hur och Reba, Sichons lydfurstar, som bodde där i landet, hade blivit slagna av Mose.

22 Spåmannen Bileam, Beors son, dödades också med svärd av Israels barn tillsammans med andra som blev slagna av dem.

23 Gränsen för Rubens barn var Jordan, som utgjorde gränslinje. Detta är Rubens barns arvedel efter deras släkter, städerna med sina byar.

Gads stams område

24 Detta är vad Mose gav åt Gads stam, åt Gads barn, efter deras släkter.

25 De fick som sitt område Jazer och alla städer i Gilead och hälften av ammoniternas land, till det Aroer som ligger mitt emot Rabba,

---

13:21 4 Mos 31:8. **13:22** 4 Mos 22:5. **13:22** spåmannen Bileam Hednisk profet som hyrdes för att förbanna israeliterna (4 Mos 22:5f) och som förledde dem till otrohet mot Herren (4 Mos 31:16, Upp 2:14).

26 vidare landet från Heshbon till Ramat-Hammispe och Betonim, och från Mahanajim till Debirs område,

27 samt i dalen följande: Bet-Haram, Bet-Nimra, Suckot och Safon, resten av riket från kung Sichon i Heshbon intill Jordan, som utgjorde gränsen, upp till änden av Kinneretsjön, landet på andra sidan Jordan, på östra sidan.

28 Detta är Gads barns arvedel efter deras släkter, städerna med sina byar.

Halva Manasse stams område

29 Detta är vad Mose gav åt ena hälften av Manasse stam, så att denna hälft av Manasse barns stam fick land efter sina släkter.

30 Deras område utgjordes av landet från Mahanajim, hela Bashan, hela riket efter Og som var kung i Bashan, med alla Jairs byar i Bashan, sextio städer,

31 och halva Gilead med Ashtarot och Edrei, Ogs huvudstäder i Bashan. Detta fick barnen till Makir, Manasses son, nämligen ena hälften av Makirs barn efter deras släkter.

32 Dessa var de arvslotter som Mose utskiftade på Moabs hedar, på andra sidan Jordan mitt emot Jeriko, på östra sidan.

33 Men åt Levi stam gav Mose inte någon arvedel. HERREN, Israels Gud, är deras arvedel, så som han har sagt dem.

14

Landet väster om Jordan fördelas

¹ Detta är de arvslotter som Israels barn fick i Kanaans land, de som prästen Eleasar och Josua, Nuns son, och huvudmännen för familjerna inom israeliternas stammar utskiftade åt dem.

² Arvslotterna fördelades genom lottkastning, så som HERREN hade befallt genom Mose angående de nio stammarna och den ena halva stammen.

³ De två övriga stammarna och den andra halva stammen hade nämligen av Mose fått sin arvedel på andra sidan Jordan, men åt leviterna hade han inte gett någon arvedel bland dem.

⁴ Josefs barn utgjorde nämligen två stammar, Manasse och Efraim. Och åt leviterna gavs inte någon särskild del av landet, utan bara städer att bo i med tillhörande betesmarker för deras boskap och deras övriga egendom.

⁵ Som HERREN hade befallt Mose, så utskiftade Israels barn landet.

Hebron ges åt Kaleb

⁶ Juda barn trädde fram inför Josua i Gilgal, och kenisiten Kaleb, Jefunnes son, sade till honom: ”Du vet vad HERREN sade till gudsmannen Mose om mig och dig i Kadesh-Barnea.

⁷ Jag var fyrtio år när HERRENS tjänare Mose sände i väg mig från Kadesh-Barnea för att speja i landet, och jag lämnade sedan rapport efter mitt hjärtas mening.

14:1 4 Mos 34:17f.   **14:2** 4 Mos 26:55, 33:54, 34:13f, Apg 13:19.

14:3 5 Mos 3:12f.   **14:4** 1 Mos 48:5, 4 Mos 35:2f.   **14:6** 4 Mos 14:24, 30, 32:11f, 5 Mos 1:36, 38.   **14:6** Kaleb Betyder ”hund”. Var spejare tillsammans med Josua (se 4 Mos 13:31, 14:24).   **14:7** 4 Mos 13:7, 14:6f.

⁸ Mina bröder, som hade varit med mig däruppe, fick folkets hjärtan att bäva, men jag följde i allt HERREN min Gud.

⁹ Då svor Mose den dagen en ed och sade: Det land som dina fötter har beträtt ska i sanning vara arvedel åt dig och dina barn för evig tid, därför att du i allt har följt HERREN min Gud.

¹⁰ Och se, nu har HERREN som han lovat låtit mig leva dessa fyrtiofem år, sedan HERREN talade detta till Mose när Israel vandrade i öknen. Se, jag är nu åttiofem år.

¹¹ Än i dag är jag lika stark som den dag Mose sände i väg mig. Som min kraft var då, så är den än i dag när det gäller att strida, dra ut och komma hem.

¹² Ge mig nu denna bergsbygd som Herren lovade den dagen. Du hörde själv att anakiterna bor där med stora och befästa städer. Om bara HERREN är med mig, ska jag fördriva dem så som HERREN har lovat.”

¹³ Josua välsignade då Kaleb, Jefunnes son, och gav honom Hebron till arvedel.

¹⁴ Kenisiten Kaleb, Jefunnes son, fick därför Hebron till arvedel, så som det är än i dag, därför att han i allt följde HERREN, Israels Gud.

¹⁵ Men Hebron hette tidigare Kirjat-Arba, efter den störste mannen bland anakiterna.

Landet hade nu ro från krig.

15

14:8 4 Mos 13:31f, 5 Mos 1:28.   **14:9** 5 Mos 11:24, Jos 1:3, Dom 1:20.

14:10 nu åttiofem år Året kan ha varit 1400 f Kr (drygt 45 år efter uttåget ur Egypten 1446 f Kr, jfr vers 7).   **14:13** Jos 21:12.

Juda stams område

¹ Juda barns stam fick efter sina släkter sin lott söderut intill Edoms gräns, intill öknen Zin, längst ner i söder.

² Deras södra gräns började vid änden av Döda havet, vid dess sydligaste vik,

³ gick vidare söder om Skorpionhöjden och fram till Zin. Sedan drog den sig upp söder om Kadesh-Barnea, förbi Hesron och upp till Addar och böjde sedan av mot Karka.

⁴ Den fortsatte mot Asmon och sammanföll med Egyptens bäckravin och slutade ute vid havet. Detta ska vara er gräns i söder.

⁵ Gränsen i öster var Döda havet ända till Jordans utlopp. Gränsen på norra sidan började vid den vik av detta hav där Jordan har sitt utlopp.

⁶ Därifrån drog sig gränsen upp mot Bet-Hogla och gick fram norr om Bet-Haaraba. Vidare drog sig gränsen upp till Rubens son Bohans sten.

⁷ Därefter drog sig gränsen upp till Debir från Akors dal i nordlig riktning mot det Gilgal som ligger mitt emot Adummimhöjden, söder om bäckravinen. Sedan gick gränsen fram till Shemeshkällans vatten och så till Rogelskällan.

⁸ Vidare drog sig gränsen uppåt Hinnoms sons dal, söder om Jebus höjd, alltså Jerusalem. Därefter drog sig gränsen upp till toppen av det berg som ligger mitt emot Hinnoms dal, västerut, i norra änden av Refaimdalen.

15:1 4 Mos 34:3f. **15:4** er gräns Andra handskrifter (Septuaginta): "deras gräns". **15:6** Jos 18:17. **15:8** Hinnoms sons dal Kallas i NT Gehenna (bild för den eviga elden, se 2 Kung 23:10, Matt 5:22).

⁹ Från toppen av detta berg drog sig gränsen fram till Neftoavattnets källa och vidare till städerna i Efrons bergsbygd. Sedan drog sig gränsen till Baala, alltså Kirjat-Jearim.

¹⁰ Från Baala böjde sig gränsen åt väster mot Seirs bergsbygd och gick fram till Jearims bergshöjd, alltså Kesalon, norr om denna, och gick så ner till Bet-Shemesh och framför Timna.

¹¹ Vidare gick gränsen till Ekrons höjd, norrut. Därefter drog sig gränsen till Shickeron, gick så framför berget Baala och därifrån ut till Jabneel. Sedan gick gränsen ut vid havet.

¹² Gränsen i väster var Stora havets kustlinje.

Dessa var Judas barns gränser runt omkring, efter deras släkter.

¹³ Men åt Kaleb, Jefunnes son, gavs enligt HERRENS befallning till Josua en särskild del bland Juda barn, nämligen Arbas, Anaks fars, stad, alltså Hebron.

¹⁴ Kaleb fördrev därifrån Anaks tre söner Sheshaj, Ahiman och Talmaj, Anaks avkomlingar.

¹⁵ Därifrån drog han upp mot Debirs invånare. Debir hette tidigare Kirjat-Sefer.

¹⁶ Och Kaleb sade: ”Den som angriper Kirjat-Sefer och intar det ska jag ge min dotter Aksa till hustru.”

¹⁷ När då Otniel, son till Kenas, Kalebs bror, intog det, gav Kaleb honom sin dotter Aksa till hustru.

15:13 4 Mos 14:24, Jos 14:13f, Dom 1:20. **15:14** 4 Mos 13:23, Dom 1:10f. **15:17** Dom 3:9, 1 Krön 4:13. **15:17** Otniel Blev senare Israels domare och räddade folket från arameerna (Dom 3:9f).

18 Och när hon kom till honom, övertalade hon honom att begära ett stycke åkermark av hennes far. Och hon steg ner från åsnan. Då sade Kaleb till henne: "Vad önskar du?"

19 Hon svarade: "Ge mig en avskedsgåva. Eftersom du har gift bort mig till det torra Negev får du också ge mig vattenkällor." Då gav han henne Övre och Nedre källorna.

Juda städer

20 Detta var Juda barns stams arvedel efter deras släkter.

21 Städerna som låg ytterst i Juda barns stam, mot Edoms gräns, i Negev, var: Kabseel, Eder, Jagur,

22 Kina, Dimona, Adada,

23 Kedesh, Hasor och Jitnan,

24 Sif, Telem, Bealot,

25 Hasor-Hadatta, Keriot, Hesron, alltså Hasor,

26 Amam, Shema, Molada,

27 Hasar-Gadda, Hesh-mon, Bet-Pelet,

28 Hasar-Shual, Beer-Sheba och Bisjotja,

29 Baala, Ijim, Esem,

30 Eltolad, Kesil, Horma,

31 Siklag, Madmanna, Sansanna,

32 Lebaot, Shilhim, Ajin och Rimmon – tillsammans tjugonio städer med sina byar.

33 I Låglandet: Eshtaol, Sorga, Ashna,

34 Sanoa och En Gannim, Tappua och Enam,

35 Jarmut och Adullam, Soko och Aseka,

36 Shaarajim, Aditajim, Gederä och Gederotajim – fjorton städer med sina byar.

15:36 Gederotajim Septuaginta översätter namnet som "och deras fällor". Annars blir det 15 stadsnamn i stället för 14.

- 37 Senan, Hadasha, Migdal-Gad,
38 Dilean, Mispé, Jokteel,
39 Lakish, Boskat, Eglon,
40 Kabbon, Lahmas, Kitlish,
41 Gederot, Bet-Dagon, Naama och Mackeda –
sexton städer med sina byar.
42 Libna, Eter, Ashan,
43 Jifta, Ashna, Nesib,
44 Keila, Aksib och Maresha – nio städer med sina
byar.
45 Ekron med dess städer och byar.
46 Från Ekron till havet allt vad som ligger på
sidan om Ashdod med dess byar.
47 Vidare Ashdod med dess städer och byar,
Gaza med dess städer och byar ända till Egyptens
bäckravin och fram till Stora havet som utgjorde
gränsen.
48 Och i bergsbygden: Shamir, Jattir, Soko,
49 Danna, Kirjat-Sanna, alltså Debir,
50 Anab, Eshtemo, Anim,
51 Goshen, Holon och Gilo – elva städer med sina
byar.
52 Arab, Duma, Eshan,
53 Janum, Bet-Tappua, Afeka,
54 Humta, Kirjat-Arba, alltså Hebron och Sior –
nio städer med sina byar.
55 Maon, Karmel, Sif, Juta,
56 Jisreel, Jokdeam och Sanoa,
57 Kajin, Gibeá och Timna – tio städer med sina
byar.
58 Halhul, Bet-Sur, Gedor,

15:49 Kirjat-Sanna Andra handskrifter (Septuaginta): "Kirjat-Sefer" (jfr vers 15).

⁵⁹ Maarat, Bet-Anot och Eltekon – sex städer med sina byar.

⁶⁰ Kirjat-Baal, alltså Kirjat-Jearim, och Rabba – två städer med sina byar.

⁶¹ I öknen: Bet-Haaraba, Middin, Sekaka,

⁶² Nibshan, Saltstaden och En-Gedi – sex städer med sina byar.

⁶³ Men jebusiterna som bodde i Jerusalem kunde Juda barn inte driva bort. Därför bodde också jebusiterna kvar bland Juda barn i Jerusalem, så som de gör än i dag.

16

Manasses och Efraims områden

¹ Den lott som tillföll Josefs barn sträckte sig från Jordan vid Jeriko till Jerikos vatten österut, genom öknen som går upp från Jeriko till bergsbygden mot Betel.

² Gränsen gick vidare från Betel till Luz och så fram till arkiternas område, mot Atarot.

³ Därefter gick den västerut ner till jafletiternas område, ända till Nedre Bet-Horons område och till Gezer. Sedan gick den ut vid havet.

⁴ Detta fick Josefs barn, Manasse och Efraim, till arvedel.

Efraims stams område

15:59 med sina byar Septuaginta tillägger: ”Tekoa, Efrata, alltså Betlehem, Peor, Etam, Kulon, Tatam, Shoresh, Kerem, Gallim, Beter och Manoko, elva städer med sina byar”. **15:63** Dom 1:21, 2 Sam 5:6f. **16:2** Dom 1:26.

⁵ Efraims barn fick, efter sina släkter, dessa gränser: Gränsen för deras arvedel i öster gick från Atrot-Addar till Övre Bet-Horon.

⁶ Sedan gick gränsen ut vid havet. I norr var Mikmetat gräns. Därifrån böjde sig gränsen österut till Taanat-Shilo och fortsatte österut till Janoa.

⁷ Från Janoa gick den ner till Atarot och Naara, nådde Jeriko och gick ut vid Jordan.

⁸ Från Tappua gick gränsen västerut till bäcken Kana och gick sedan ut vid havet. Detta blev arvedelen för Efraims barns stam efter deras släkter.

⁹ Dit hörde också de städer som avdelades åt Efraims barn inom Manasses barns arvedel, alla dessa städer med sina byar.

¹⁰ Men de fördrev inte kananeerna som bodde i Gezer. Därför bodde också kananeerna kvar bland Efraims barn, som de gör än i dag, men de blev arbetspliktiga tjänare under dem.

17

Manasses område väster om Jordan

¹ Denna lott tillföll Manasse stam, eftersom Manasse var Josefs förstfödde. Makir, Manasses förstfödde, Gileads far, fick Gilead och Bashan, eftersom han var en stridsman.

² Manasses övriga barn fick också land efter sina släkter: Abiesers barn, Heleks barn, Asriels barn, Shekems barn, Hefers barn och Shemidas barn. Dessa var Manasses, Josefs sons, manliga avkomlingar efter deras släkter.

³ Men Selofhad, son till Hefer, son till Gilead, son till Makir, son till Manasse, hade inga söner utan endast döttrar. Hans döttrar hette Mahla, Noa, Hogla, Milka och Tirsä.

⁴ De trädde fram inför prästen Eleasar och Josua, Nuns son, och inför furstarna och sade: "HERREN befälde Mose att ge oss en arvedel bland våra bröder." Då gav man dem enligt HERRENS befallning en arvedel bland deras farbröder.

⁵ Alltså blev det tio delar som tillföll Manasse – förutom Gileads land och Bashan på andra sidan Jordan –

⁶ eftersom Manasses döttrar fick en arvedel bland hans söner. Men Gileads land hade Manasses övriga barn fått.

⁷ Området för Manasse gick från Asher till Mikmetat, som ligger öster om Shekem. Därefter gick gränsen åt höger, till invånarna i En-Tappua.

⁸ Tappuas land tillhörde nämligen Manasse, men själva Tappua, inemot Manasses gräns, tillhörde Efraims barn.

⁹ Och gränsen gick ner till bäcken Kana. Städerna söder om bäcken hörde till Efraim, fastän de låg bland Manasses städer. Manasses gräns gick vidare norr om bäcken och sedan ut vid havet.

¹⁰ Det som låg söder om den tillhörde Efraim, men det som låg norr om den tillhörde Manasse, och deras gräns var havet. I norr nådde de till Asher och i öster till Isaskar.

¹¹ Inom Isaskar och Asher fick Manasse Betshan med underlydande orter, Jibleam med un-

---

17:3 4 Mos 26:33, 27:1f, 36:10f. **17:6** Jos 13:29f. **17:7** invånarna i En-Tappua Andra handskrifter (Septuaginta): "Jashub vid Tappuakällan". **17:9** Jos 16:9.

derlydande orter, invånarna i Dor med underlydande orter, invånarna i En-Dor med underlydande orter, invånarna i Taanak med underlydande orter, invånarna i Megiddo med underlydande orter, de tre höjdernas landskap.

¹² Men Manasses barn kunde inte inta dessa städer, utan kananeerna lyckades hålla sig kvar där i landet.

¹³ När Israels barn blev starkare, gjorde de kananeerna arbetspliktiga under sig men fördrev dem inte.

Mer land åt Efraim och Manasse

¹⁴ Josefs barn sade till Josua. ”Varför har du gett oss endast en lott och ett skifte till arvedel, fastän vi är ett talrikt folk som HERREN hittills har välsignat?”

¹⁵ Då svarade Josua dem: ”Om du är ett talrikt folk, dra upp till skogsbygden och röj dig mark där i perisseernas och rafaernas land, eftersom Efraims bergsbygd är för trång för dig.”

¹⁶ Men Josefs barn sade: ”Bergsbygden räcker inte för oss. Och alla kananeer som bor på slätten har järnbeslagna stridsvagnar, både de som bor i Bet-Shan med underlydande orter och de som bor på Jisreelslätten.”

¹⁷ Josua sade till Josefs hus, till Efraim och Manasse: ”Du är ett talrikt folk och har stor kraft. Du ska inte ha endast en lott,

---

17:12 Dom 1:27f.

17:16 Dom 1:19.

17:16

järnbeslagna stridsvagnar En vagn förstärkt med järnbeslag och vassa piggar var ett fruktat ramningsredskap på flacka slagfält. Järn användes under 1400-talet f Kr men var sällsynt före 1100-talet f Kr (se 1 Sam 17:7 med not).

18 utan du ska få en bergsbygd som också är en skogsbygd. Men du ska röja upp den så att till och med dess utkanter kommer att tillhöra dig. Du ska fördriva kananeerna, även om de har järnbeslagna vagnar och är starka.”

18

Fördelningen av det övriga landet

¹ Och Israels barns hela församling samlades i Shilo och satte upp uppenbarelsetältet där. Landet var nu kuvat inför dem,

² men ännu hade sju av Israels stammar inte fått sin arvedel tilldelad åt sig.

³ Därför sade Josua till Israels barn: ”Hur länge ska ni vänta med att gå och inta det land som HERREN, era fäders Gud, har gett er?

⁴ Utse åt er tre män från varje stam, så ska jag sända i väg dem. De ska genomkorsa landet och göra en beskrivning över det efter vars och ens arvedel och sedan komma tillbaka till mig.

⁵ De ska dela upp landet i sju delar. Juda ska vara kvar i sitt område i söder och Josefs hus förbli vid sitt område i norr.

⁶ När ni har gjort en beskrivning över landet i sju delar ska ni komma med den hit till mig, så ska jag kasta lott för er här inför HERREN vår Gud.

18:1 Jer 7:12. **18:1** Shilo Vid denna samlingsplats, ca 3 mil norr om Jerusalem, stod sedan tälthelgedomen under hela domartiden (Dom 18:31, 1 Sam 1:3). **18:4** beskrivning Troligen i text, men det framställdes även kartor på lertavlor vid denna tid i Mesopotamien och Egypten.

⁷ Leviterna får ingen del bland er, eftersom HERRENS prästtjänst är deras arvedel. Och Gad och Ruben och ena hälften av Manasse stam har redan fått sin arvedel på andra sidan Jordan, på östra sidan, den arvedel som Herrens tjänare Mose gav dem.”

⁸ Då bröt männen upp och gick. Josua befalldem dem att de skulle göra en beskrivning över landet. Han sade: ”Gå i väg och genomkorsa landet och gör en beskrivning över det, och vänd sedan tillbaka till mig, så ska jag kasta lott för er här inför HERREN i Shilo.”

⁹ Männen gav sig av och vandrade genom landet och gjorde en beskrivning över det i en bok i sju delar, stad efter stad, och kom sedan tillbaka till Josua i lägret vid Shilo.

¹⁰ Och Josua kastade lott för dem i Shilo inför HERREN, och Josua utskiftade där landet åt Israels barn, åt varje stam dess del.

Benjamins stams område

¹¹ När lotten drogs för benjaminernas stam, efter deras släkter, föll den så att det område som lotten gav dem låg mellan Juda barns och Josefs barns områden.

¹² Deras gräns på norra sidan började vid Jordan, och gränsen drog sig upp mot Jerikos höjd i norr och uppåt bergsbygden västerut och gick ut i öknen vid Bet-Aven.

¹³ Därifrån gick gränsen mot Luz, vid slutningen söder om Luz, det vill säga Betel. Sedan gick

gränsen ner till Atrot-Addar över berget söder om Nedre Bet-Horon.

¹⁴ Och gränsen drog sig vidare framåt och böjde sig på västra sidan söderut från berget som ligger mitt emot Bet-Horon, söder om det, och gick ut vid Kirjat-Baal, alltså staden Kirjat-Jearim inom Judas barns område. Detta var västra sidan.

¹⁵ Och södra sidan började vid slutet av Kirjat-Jearims område och gränsen gick åt väster fram till Neftoavattnets källa.

¹⁶ Sedan gick gränsen ner till sluttningen av det berg som ligger mitt emot Hinnoms sons dal, norrut i Refaimdalen, och därefter ner i Hinnoms dal, på södra sidan om jebusiternas höjd och ner till Rogelskällan.

¹⁷ Därefter drog den sig norrut och gick fram till Shemeshkällan och vidare till Gelilot, som ligger mitt emot Adummimhöjden och ner till Bohans, Rubens sons, sten.

¹⁸ Vidare gick den fram till den höjd som ligger framför Hedmarken norrut och ner till Hedmarken.

¹⁹ Sedan gick gränsen fram till Bet-Hoglas höjd norrut och slutade vid Döda havets norra vik, vid Jordans södra ände. Detta var södra gränsen.

²⁰ Men på östra sidan var Jordan gränsen. Detta var benjaminiternas arvedel med dess gränser runt omkring, efter deras släkter.

²¹ Och de städer som tillföll benjaminiternas stam, efter deras släkter, var Jeriko, Bet-Hogla, Emek-Kesis,

²² Bet-Haaraba, Semarajim, Betel,

²³ Avim, Para, Ofra,
²⁴ Kefar-Haamoni, Ofni och Geba – tolv städer med sina byar,
²⁵ Gibeon, Rama, Beerot,
²⁶ Miske, Kefira, Mosa,
²⁷ Rekem, Jirpeel, Tarala,
²⁸ Sela, Elef, Jebus, alltså Jerusalem, Gibeon och Kirjat – fjorton städer med sina byar. Detta var benjaminiternas arvedel, efter deras släkter.

19

Simeons stams område

¹ Den andra lotten föll på Simeon, för simeoniternas stam, efter deras släkter. Deras arvedel låg inom Juda barns arvedel.

² Till deras arvedel hörde Beer-Sheba, Sheba, Molada,

³ Hasar-Shual, Bala, Esem,

⁴ Eltolad, Betul, Horma,

⁵ Siklag, Bet-Hammakabot, Hasar-Susa,

⁶ Bet-Lebaot och Sharuhen – tretton städer med deras byar.

⁷ Ajin, Rimmon, Eter och Ashan – fyra städer med deras byar,

⁸ därtill alla de byar som låg runt omkring dessa städer, ända till Baalat-Beer, det sydliga Rama. Detta var Simeons barns arvedel, efter deras släkter.

⁹ Ur Juda barns skifte fick Simeons barn sin arvedel, eftersom Juda barns lott var för stor för dem. Därför fick Simeons barn sin arvedel inom deras arvedel.

Sebulons stams område

10 Den tredje lotten föll på Sebulons barn efter deras släkter. Och gränsen för deras arvedel gick ända till Sarid.

11 Därifrån drog sig deras gräns västerut upp till Marala och träffade Dabbeshet och vidare bäcken som rinner öster om Jokneam.

12 Från Sarid vände den österut mot solens uppgång längs Kislott-Tabors område och gick vidare till Dobrat och upp till Jafia.

13 Därifrån fortsatte den österut mot solens uppgång till Gat-Hefer och Et-Kasin och vidare till det Rimmon som sträcker sig till Nea.

14 Här böjde sig gränsen mot norr till Hannaton och gick ut vid Jifta-Els dal.

15 Dessutom fick de Kattat, Nahalal, Shimron, Jidala och Betlehem, i allt tolv städer med deras byar.

16 Detta var Sebulons barns arvedel, efter deras släkter, de nämnda städerna med sina byar.

Isaskars stams område

17 Den fjärde lotten föll på Isaskar, på Isaskars barn efter deras släkter.

18 Deras område omfattade Jisreel, Kesullot, Shunem,

19 Hafarajim, Shion, Anaharat,

20 Rabbit, Kishjon, Ebes,

21 Remet, En-Gannim, En-Hadda och Bet-Passes.

22 Gränsen nådde Tabor, Shahasuma och Bet-Shemesh, och deras gräns gick ut vid Jordan – sexton städer med deras byar.

19:10 1 Mos 49:13, 5 Mos 33:18f.   **19:15** Betlehem Detta galileiska Betlehem är ett annat än den kända staden söder om Jerusalem.

²³ Detta var arvedelen för Isaskars barns stam efter deras släkter, städerna med sina byar.

Ashers stams område

²⁴ Den femte lotten föll på Ashers barns stam efter deras släkter.

²⁵ Deras område omfattade Helkat, Hali, Beten, Akshaf,

²⁶ Alammelek, Amad och Mishal och nådde Karmel i väster och Shihor-Libnat.

²⁷ Därefter gick gränsen österut till Bet-Dagon och nådde Sebulon och Jifta-Els dal i norr, vidare Bet-Haemek och Negiel och fortsatte norrut till Kabul.

²⁸ De fick Ebron, Rehov, Hammon och Kana, ända upp till Stora Sidon.

²⁹ Sedan vände gränsen tillbaka till Rama och gick fram till den befästa staden Tyrus, böjde av mot Hosa och gick ut vid havet inte långt från Aksib.

³⁰ Dessutom fick de Umma, Afek och Rehob, tjugotvå städer med deras byar.

³¹ Detta var arvedelen för Ashers barns stam, efter deras släkter, de nämnda städerna med sina byar.

Naftalis stams område

³² Den sjätte lotten föll på Naftalis barn, på Naftalis barn efter deras släkter.

³³ Deras gräns gick från Helef, från terebinten i Saananim till Adami-Hannekeb och Jabneel, ända till Lackum, och slutade vid Jordan.

19:28 Ebron Andra handskrifter: "Abdon" (jfr 21:30 samt 1 Krön 6:39).

34 Gränsen böjde av västerut till Asnot-Tabor och gick vidare därifrån till Huckok. Den nådde Sebulon i söder, Asher i väster och Juda med Jordan i öster.

35 Den omfattade de befästa städerna Siddim, Ser och Hammat, Rackat och Kinneret,

36 Adama, Rama, Hasor,

37 Kedesh, Edrei, En-Hasor,

38 Jiron, Migdal-El, Horem, Bet-Anat och Bet-Shemesh, nitton städer med deras byar.

39 Detta var arvedelen för Naftalis barns stam, efter deras släkter, städerna med sina byar.

Dans stams område

40 Den sjunde lotten föll på Dans barns stam efter deras släkter.

41 Deras tilldelade område omfattade Sorga, Esh-taol, Ir-Shemesh,

42 Shaalabbin, Ajalon, Jitla,

43 Elon, Timna, Ekron,

44 Elteke, Gibbeton, Baalat,

45 Jehud, Bene-Berak, Gat-Rimmon,

46 Me-Hajarkon och Harackon med området framför Jafo.

47 Men när Dans barns område gick förlorat för dem, drog Dans barn upp och angrep Leshem och intog det och slog dess invånare med svärd. De tog det i besittning och bosatte sig där. Och de kallade Leshem för Dan efter sin stamfar Dan.

48 Detta var arvedelen för Dans barns stam efter deras släkter, de nämnda städerna med sina byar.

Landets slutliga fördelning

19:34 Juda med I Septuaginta saknas dessa ord.

19:47

Dom 1:34, 18:27f.

⁴⁹ När de hade utskiftat landet efter dess områden gav de Josua, Nuns son, en arvedel bland dem.

⁵⁰ Efter Herrens befallning gav de honom den stad som han begärde, Timnat-Sera i Efraims bergsbygd. Och han byggde upp staden och bosatte sig där.

⁵¹ Dessa var de arvslotter som prästen Eleasar och Josua, Nuns son, och huvudmännen för familjerna inom israeliternas stammar utskiftade genom lottkastning i Shilo inför HERRENS ansikte vid ingången till uppenbarelsetältet. Så avslutade de fördelningen av landet.

20

Fristäder

¹ HERREN sade till Josua:

² ”Säg till Israels barn: Utse åt er de fristäder som jag talade till er om genom Mose.

³ Till dessa städer ska en dråpare kunna fly när han av misstag och utan uppsåt har dödat någon. Ni ska ha dem som tillflyktsorter undan blodshämnamaren.

⁴ När någon flyr till en av städerna ska han stanna vid ingången till stadsporten och förklara sin sak för de äldste i staden. Därefter ska de låta honom komma in i deras stad och ge honom en plats där han kan bo bland dem.

⁵ Om blodshämnamaren förföljer honom ska de inte överlämna dråparen i hans hand, eftersom han

---

19:51 Jos 14:1, 18:1.   **20:1** 2 Mos 21:13, 4 Mos 35:9f, 5 Mos 19:2f.

20:3 blodshämnamaren Den mördades släktingar som sökte ge mördaren sitt straff (se 4 Mos 35:19).   **20:4** stadsporten Här samlades de äldste för att besluta om stadens angelägenheter (jfr Ords 31:23).

dödade sin nästa utan uppsåt och utan att förut ha burit hat mot honom.

⁶ Han ska stanna där i staden tills han har stått inför rätta inför församlingen och tills översteprästen som då är i tjänst har dött. Sedan kan dråparen återvända och komma till sin stad och sitt hus i den stad han har flytt ifrån.”

⁷ De avskilde Kedesh i Galileen, i Naftali bergsbygd, Shekem i Efraims bergsbygd och Kirjat-Arba, det vill säga Hebron, i Juda bergsbygd.

⁸ På andra sidan Jordan mitt emot Jeriko, på östra sidan, utsåg de inom Rubens stam Beser i öknen på slätten, inom Gads stam Ramot i Gilead och inom Manasse stam Golan i Bashan.

⁹ Dessa var de städer som utsågs till tillflyktsorter för var och en av Israels barn – och för de främlingar som bodde bland dem – som av misstag hade dödat någon, för att han inte skulle dö för blodshämnares hand innan han hade stått inför församlingen.

21

Leviternas fyrtioåttastäder

¹ Huvudmännen för leviternas familjer trädde fram inför prästen Eleasar och Josua, Nuns son, och inför huvudmännen för familjerna inom Israels barns stammar.

² De talade till dem i Shilo i Kanaans land: ”HERREN gav befallning genom Mose att vi skulle få städer att bo i med tillhörande betesmarker för vår boskap.”

³ Enligt HERRENS befallning gav då Israels barn av sina arvslotter åt leviterna följande städer med tillhörande betesmarker:

⁴ För kehatiternas släkter föll lotten ut så att bland dessa leviter fick prästen Arons söner genom lotten tretton städer ur Juda, Simeons och Benjamins stam.

⁵ Och Kehats övriga barn fick genom lotten tio städer ur Efraims stams släkter, ur Dans stam och ur ena hälften av Manasse stam.

⁶ Gershons barn fick genom lotten tretton städer ur Isaskars stams släkter, ur Ashers stam, ur Naf-tali stam och ur andra hälften av Manasse stam, i Bashan.

⁷ Meraris barn fick efter sina släkter tolv städer ur Rubens stam, ur Gads stam och ur Sebulons stam.

⁸ Israels barn gav åt leviterna dessa städer med tillhörande betesmarker genom lottkastning, så som HERREN hade befallt genom Mose.

⁹ Ur Juda barns stam och ur Simeons barns stam gav man följande här namngivna städer.

¹⁰ Av kehatiternas släkter bland Levi barn fick Arons söner följande, för lotten träffade dem först:

¹¹ Man gav dem Kirjat-Arba, anakiternas stamfars stad, det vill säga Hebron i Juda bergsbygd, med betesmarker runt omkring.

¹² Men åkerjorden och byarna som tillhörde staden gav man till besittning åt Kaleb, Jefunnes son.

21:10 1 Krön 6:54f.

21:11 Jos 14:15, 15:13.

21:12 Jos 14:13f,

1 Krön 6:56.

¹³ Åt prästen Arons söner gav man dråparfristaden Hebron med betesmarker, vidare Libna med betesmarker,

¹⁴ Jattir med betesmarker, Eshtemoa med betesmarker,

¹⁵ Holon med betesmarker, Debir med betesmarker,

¹⁶ Ajin med betesmarker, Jutta med betesmarker och Bet-Shemesh med betesmarker - nio städer ur dessa två stammar.

¹⁷ Ur Benjamins stam gav man dem Gibeon med betesmarker, Geba med betesmarker,

¹⁸ Anatot med betesmarker och Almon med betesmarker - fyra städer.

¹⁹ De städer som Arons söner, prästerna, fick utgjorde tillsammans tretton städer med tillhörande betesmarker.

²⁰ De övriga kehatiternas släkter av leviterna fick ur Efraims stam följande städer som lotten bestämde åt dem.

²¹ Man gav dem dråparfristaden Shekem med betesmarker i Efraims bergsbygd, Gezer med betesmarker,

²² Bet-Horon med betesmarker och Kibsajim med betesmarker - fyra städer.

²³ Från Dans stam fick de Elteke med betesmarker, Gibbeton med betesmarker,

²⁴ Ajalon med betesmarker och Gat-Rimmon med betesmarker - fyra städer.

²⁵ Från ena hälften av Manasse stam fick de Taanak med betesmarker och Gat-Rimmon med betesmarker - två städer.

²⁶ De städer som de övriga kehatiternas släkter fick utgjorde alltså tio med tillhörande betesmarker.

²⁷ Bland leviternas släkter fick vidare Gershons barn ur ena hälften av Manasse stam dråparfristaden Golan i Bashan med betesmarker och Beestera med betesmarker – två städer.

²⁸ Ur Isaskars stam fick de Kishjon med betesmarker, Dobrat med betesmarker,

²⁹ Jarmut med betesmarker och En-Gannim med betesmarker – fyra städer.

³⁰ Ur Ashers stam fick de Mishal med betesmarker, Abdon med betesmarker,

³¹ Helkat med betesmarker och Rehob med betesmarker – fyra städer.

³² Ur Naftali stam fick de dråparfristaden Kedesh i Galileen med betesmarker, Hammot-Dor med betesmarker och Kartan med betesmarker – tre städer.

³³ Gershoniternas städer efter deras släkter utgjorde alltså tretton med tillhörande betesmarker.

³⁴ De övriga leviterna, Meraris barns släkter, fick ur Sebulons stam Jokneam med betesmarker, Karta med betesmarker,

³⁵ Dimna med betesmarker och Nahalal med betesmarker – fyra städer.

³⁶ Ur Rubens stam fick de Beser med betesmarker, Jahsa med betesmarker,

³⁷ Kedemot med betesmarker och Mefaat med betesmarker – fyra städer.

³⁸ Ur Gads stam fick de dråparfristaden Ramot i Gilead med betesmarker, Mahanajim med betesmarker,

³⁹ Heshbon med betesmarker och Jaser med betesmarker – fyra städer.

⁴⁰ De städer som de övriga leviternas släkter, Meraris barn, fick på sin lott efter sina släkter, var tolv städer.

⁴¹ Tillsammans utgjorde levitstäderna inom israeliternas besittningsområde fyrtioåtta städer med tillhörande betesmarker.

⁴² Var och en av dessa städer bestod av staden med tillhörande betesmarker runt omkring. Så var det med alla dessa städer.

⁴³ Så gav HERREN åt Israel hela det land som han med ed hade lovat ge åt deras fäder, och de tog det i besittning och bosatte sig där.

⁴⁴ HERREN gav dem ro på alla sidor, så som han med ed hade lovat deras fäder. Ingen av deras fiender kunde stå emot dem, utan HERREN gav alla fienderna i deras hand.

⁴⁵ Ingenting uteblev av allt det goda som HERREN hade lovat Israels hus. Allt gick i fullbordan.

22

Altaret vid Jordan

¹ Då kallade Josua till sig rubeniterna och gaditerna och ena hälften av Manasse stam

² och sade till dem: "Ni har hållit allt som HERRENS tjänare Mose har befallt er, och ni har lyssnat till mina ord, vad jag än befallt er.

21:41 4 Mos 35:7. **21:41** fyrtioåtta städer De uppräknade städerna var jämnt fördelade över hela landet så att ingen israelit hade mer än två mil till närmaste levitstad. **21:43** 1 Mos 12:7, 13:15, 15:18f, 26:3, 28:13, Jos 1:3f. **21:44** 5 Mos 11:25. **21:45** Jos 23:14, 1 Kung 8:56. **22:2** 4 Mos 32:20f, 29f, 5 Mos 3:18f, Jos 1:12f.

³ Ni har under denna långa tid, ända till i dag, inte övergett era bröder, och ni har hållit vad HERREN er Gud har befallt i sina bud.

⁴ Och nu har HERREN er Gud låtit era bröder komma till ro, så som han lovade dem. Så vänd nu om och gå hem till era tält i det land ni har fått till besittning, det som HERRENS tjänare Mose har gett er på andra sidan Jordan.

⁵ Men var mycket noga med att hålla fast vid och följa de bud och den lag som HERRENS tjänare Mose har gett er, så att ni älskar HERREN er Gud. Vandra på alla hans vägar, håll fast vid hans bud, håll er till honom och tjäna honom av hela ert hjärta och av hela er själ.”

⁶ Och Josua välsignade dem och sände i väg dem, och de gick hem till sina tält.

⁷ Åt ena hälften av Manasse stam hade Mose gett land i Bashan, och åt andra hälften hade Josua gett land med deras bröder på andra sidan Jordan, på västra sidan. När Josua nu sände i väg dem till sina tält, välsignade han dem

⁸ och sade till dem: ”Vänd tillbaka till era tält med de stora rikedomar ni har fått, med mycket boskap och med silver, guld, koppar och järn och kläder i stor mängd. Dela bytet från era fiender med era bröder.

⁹ Så vände Rubens barn och Gads barn och ena hälften av Manasse stam tillbaka och drog bort från de andra israeliterna. De lämnade Shilo i Kanaans land för att bege sig till Gilead, sitt eget

---

22:4 4 Mos 32:33, 5 Mos 3:12f, Jos 13:8.   **22:5** 5 Mos 10:12, 13:4.

22:7 Jos 17:1f, 18:7.   **22:8** 4 Mos 31:26f, 1 Sam 30:24.

land, där de skulle ha sina besittningar efter HERRENS befallning genom Mose.

¹⁰ När så Rubens barn, Gads barn och ena hälften av Manasse stam kom till gränstrakterna vid Jordan i Kanaans land, byggde de ett altare där vid Jordan, ett stort altare.

¹¹ När israeliterna hörde sägas: ”Se, Rubens barn och Gads barn och ena hälften av Manasse stam har byggt ett altare vid Kanaans gräns, i gränstrakterna vid Jordan, på israeliternas sida,”

¹² då samlades hela deras församling i Shilo för att dra upp till strid mot dem.

¹³ Till Rubens barn, Gads barn och ena hälften av Manasse stam, i Gileads land, sände Israels barn Pinehas, prästen Eleasars son,

¹⁴ och med honom tio furstar, en för var stamfamilj inom Israels alla stammar. Var och en av dem var huvudman för sin familj inom Israels ätter.

¹⁵ När de kom till Rubens barn, Gads barn och ena hälften av Manasse stam, i Gileads land, sade de till dem:

¹⁶ ”Så säger HERRENS hela församling: Vad är detta för otrohet som ni har begått mot Israels Gud? I dag har ni vänt er bort från HERREN genom att bygga ett altare och därigenom i dag varit upproriska mot HERREN.

¹⁷ Var det inte nog med vår synd vid Peor? Från den har vi än i dag inte blivit renade fastän HERRENS församling drabbades av plåga.

22:13 4 Mos 25:7. **22:13** Pinehas Hade agerat vid Peor (vers 17) mot avgudadyrkan och sexuell omoral (se 4 Mos 25). **22:17** 4 Mos 25:3f, 5 Mos 4:3.

18 Vänder ni er i dag bort från HERREN? Om ni i dag är upproriska mot HERREN, så drabbar i morgon hans vrede Israels hela församling.

19 Men om landet som ni fått till besittning är orent, så kom över till det land som HERREN har tagit till besittning, där HERRENS tabernakel har sin plats, och ha era besittningar där bland oss. Var inte upproriska mot HERREN och trotsa oss inte genom att bygga er ett altare som är ett annat än HERREN vår Guds altare.

20 När Akan, Seras son, trolöst förgrep sig på det som var vigt åt förintelse, drabbade då inte vrede Israels hela församling? Och han dog inte ensam genom sin missgärning!”

21 Rubens barn, Gads barn och ena hälften av Manasse stam svarade då huvudmännen för Israels ätter:

22 ”Gud den mäktige, HERREN den mäktige, HERREN är Gud! Han vet och Israel ska veta: Om detta har skett i uppror och otrohet mot HERREN – så rädda oss inte i dag!

23 Om vi har byggt oss altaret för att vända oss bort från HERREN, om det är för att offra brännoffer eller matoffer på det eller frambära gemenskapsoffer på det, då må HERREN själv straffa oss.

24 Nej, sanningen är att vi gjorde det av rädsla, för att vi tänkte att era barn en dag skulle säga till våra barn: ’Vad har ni med HERREN, Israels Gud, att göra?’

22:19 ett altare ... annat än Herren vår Guds altare Enligt Guds bud skulle hela Israel tillbe vid samma altare (5 Mos 12:13, 16:5).

22:20 Jos 7:1f, 1 Krön 2:7.

²⁵ HERREN har ju satt Jordan till gräns mellan oss och er, ni Rubens barn och Gads barn. Ni har ingen del i HERREN.' Och så skulle era barn få våra barn att sluta tillbe HERREN.

²⁶ Därför sade vi: Låt oss nu sätta igång och bygga detta altare, men inte för brännoffer eller för slaktoffer.

²⁷ Det är ett vittne mellan oss och er och våra efterkommande, att vi förrättar HERRENS tjänst inför hans ansikte med våra brännoffer och slaktoffer och gemenskapsoffer, så att era barn i framtiden inte kan säga till våra barn: 'Ni har ingen del i HERREN.'

²⁸ Och vi tänkte: Om det i framtiden händer att de säger så till oss och våra efterkommande, då kan vi svara: 'Se på den avbildning av HERRENS altare som våra fäder har gjort, men inte för brännoffer eller för slaktoffer, utan som ett vittne mellan oss och er.'

²⁹ Aldrig att vi skulle vara upproriska mot HERREN och nu vända oss bort från HERREN genom att bygga ett altare för brännoffer eller matoffer eller slaktoffer, ett annat än HERREN vår Guds altare som står framför hans tabernakel."

³⁰ När prästen Pinehas och församlingens furstar, huvudmännen för Israels ätter som var med honom, nu hörde vad Rubens barn, Gads barn och Manasse barn sade, blev de nöjda.

³¹ Och Pinehas, prästen Eleasars son, sade till Rubens barn, Gads barn och Manasses barn: "I dag vet vi att HERREN är mitt ibland oss, eftersom ni inte har begått en sådan otrohet mot HERREN. Ni har nu räddat Israels barn undan HERRENS hand."

³² Därefter vände Pinehas, prästen Eleasars son, och furstarna tillbaka från Rubens barn och Gads barn i Gileads land, in i Kanaans land till de andra israeliterna och lämnade sin rapport.

³³ Detta tillfredsställde Israels barn, och Israels barn lovade Gud och talade inte mer om att dra upp till strid mot dem för att fördärva landet där Rubens barn och Gads barn bodde.

³⁴ Och Rubens barn och Gads barn gav altaret detta namn: "Ett vittne mellan oss att HERREN är Gud".

23

Josua förmanar folket

¹ En lång tid härefter, när HERREN hade gett Israel ro från alla sina fiender runt omkring och Josua var gammal och hade nått hög ålder,

² kallade han till sig hela Israel, dess äldste, huvudmän, domare och förmän och sade till dem:

"Jag är nu gammal och har nått hög ålder.

³ Ni har själva sett allt som HERREN er Gud har gjort för er skull med alla dessa folk, för HERREN er Gud stred själv för er.

⁴ Genom lotten har jag fördelat åt era stammar till arvedel de folk som ännu finns kvar, likaså de folk jag har utrotat, från Jordan till Stora havet västerut.

⁵ Och HERREN er Gud ska själv driva undan dem för er och jaga bort dem från er, så att ni kan inta deras land så som HERREN er Gud har lovat er.

⁶ Var nu mycket starka, så att ni håller och följer allt som är föreskrivet i Mose lagbok. Vik inte av därifrån, vare sig åt höger eller åt vänster,

⁷ och ha inte gemenskap med dessa folk som fortfarande finns kvar här hos er. Nämn inte heller deras gudars namn eller svär vid dem eller tjäna och tillbe dem.

⁸ Nej, håll er till HERREN er Gud, så som ni har gjort ända till denna dag.

⁹ HERREN har fördrivit stora och mäktiga folk för er, och ingen har kunnat stå er emot intill denna dag.

¹⁰ En enda man bland er jagade tusen framför sig, för HERREN er Gud stred själv för er, så som han hade lovat er.

¹¹ Var ständigt på er vakt så att ni älskar HERREN er Gud.

¹² För om ni vänder er bort och håller er till dem som är kvar av dessa folk här bland er och gifter in er med dem och har gemenskap med dem och de med er,

¹³ då ska ni veta att HERREN er Gud inte mer ska fördriva dessa folk för er. De ska då bli en snara och en fälla för er och ett gissel för era sidor och taggar i era ögon tills ni blir utrotade ur detta goda land som HERREN er Gud har gett er.

¹⁴ Se, jag lämnar nu denna världen, och ni vet av hela ert hjärta och hela er själ att inte ett ord har slagit fel av allt det goda som HERREN er Gud har

---

23:6 5 Mos 5:32, 17:11, 20, 28:14, Jos 1:7.   **23:7** 2 Mos 23:13, 24, Jer 5:7, Sef 1:5.   **23:10** 3 Mos 26:8, 5 Mos 28:7, 32:30.   **23:11** 5 Mos 4:15f.   **23:13** 2 Mos 23:33, 4 Mos 33:55, Dom 2:3, 21.   **23:14** Jos 21:45.

lovat angående er. Allt har gått i fullbordan för er, inget har slagit fel.

¹⁵ Men liksom allt det goda som HERREN er Gud lovade er har kommit er till del så ska HERREN också låta allt det onda komma er till del tills han har utrotat er ur detta goda land som HERREN er Gud har gett er.

¹⁶ Om ni överträder HERREN er Guds förbund, som han har upprättat med er, och går och tjänar andra gudar och tillber dem, då ska HERRENS vrede upptändas mot er, och ni ska snabbt bli utrotade ur det goda land som han har gett er.”

24

Josuas sista tal till folket

¹ Josua samlade alla Israels stammar till Shekem. Han kallade till sig de äldste i Israel, dess huvudmän, domare och förmän, och de trädde fram inför Gud.

² Och Josua sade till allt folket:

”Så säger HERREN, Israels Gud: På andra sidan floden bodde era fäder i forna tider, och även Tera, Abrahams och Nahors far. Där tjänade de andra gudar.

³ Men jag hämtade er fader Abraham från andra sidan floden och lät honom vandra genom hela Kanaans land, och jag gjorde hans avkomma talrik. Jag gav honom Isak,

---

23:15 Jos 24:20.   **23:16** 3 Mos 26:14f, 5 Mos 4:25f, 11:16f, 28:15f.

24:1 Jos 23:2.   **24:2** 1 Mos 11:26, 31.   **24:3** 1 Mos 12:1, 21:1f.

4 och åt Isak gav jag Jakob och Esau. Jag gav Seirs bergsbygd till besittning åt Esau. Men Jakob och hans söner drog ner till Egypten.

5 Sedan sände jag Mose och Aron och slog Egypten med plågor som jag sände bland dem, och därefter förde jag er ut.

6 När jag förde era fäder ut ur Egypten och ni hade kommit till havet, förföljde egyptierna era fäder med vagnar och ryttare ända till Röda havet.

7 Då ropade de till HERREN, och han satte mörker mellan er och egyptierna och lät havet komma över dem så att det täckte dem. Ni såg med egna ögon vad jag gjorde med egyptierna. Sedan bodde ni i öknen en lång tid.

8 Därefter förde jag er in i amoreernas land, de som bodde på andra sidan Jordan. Och de stred mot er, men jag gav dem i er hand så att ni intog deras land, och jag förgjorde dem för er.

9 Då reste sig Balak, Sippors son, kungen i Moab, och gav sig i strid med Israel. Och han sände bud efter Bileam, Beors son, för att förbanna er.

10 Men jag ville inte höra på Bileam, utan han måste välsigna er, och jag räddade er ur hans hand.

11 När ni hade gått över Jordan och kommit till Jeriko stred Jerikos invånare mot er, och det gjorde även amoreerna, perisseerna, kananeerna, hetiterna, girgasheerna, hiveerna och jebusiterna. Men jag gav dem i er hand.

24:4 1 Mos 25:21, 24f, 36:8, 46:1f.   **24:5** 2 Mos 7:1–12:51.   **24:6**
2 Mos 14:9f.   **24:6** ryttare Annan översättning: "förare" eller "hästar"
(så Septuaginta).   **24:7** 2 Mos 14:19f, 28f.   **24:8** 4 Mos 21:21f.
24:9 4 Mos 22:2f.   **24:11** Jos 3:16, 6:20, 10:8f, 11:8, 23.

12 Jag sände panik framför er, och det jagade bort amoreernas båda kungar framför er. Det var inte genom ditt svärd eller din båge.

13 Och jag gav er ett land som ni inte hade arbetat med och städer som ni inte hade byggt, och i dem fick ni bo. Ni fick äta av vingårdar och olivlundar som ni inte hade planterat.

14 Så frukta nu HERREN och tjäna honom helhjärtat och i sanning. Gör er av med de gudar som era fäder tjänade på andra sidan floden och i Egypten, och tjäna HERREN.

15 Men om ni inte vill tjäna HERREN, så välj i dag vem ni vill tjäna, antingen de gudar som era fäder tjänade på andra sidan floden eller de gudar som dyrkas av amoreerna i vilkas land ni bor. Men jag och mitt hus, vi vill tjäna HERREN.”

16 Då svarade folket: ”Aldrig att vi skulle överge HERREN och tjäna andra gudar!

17 För HERREN är vår Gud, han är den som har fört oss och våra fäder ut ur Egyptens land, ur trälldomshuset. Han har gjort dessa stora under inför våra ögon och bevarat oss hela den väg vi har vandrat och bland alla de folk vilkas land vi har dragit igenom.

18 HERREN har jagat i väg alla dessa folk för oss, också amoreerna som bodde i landet. Vi vill också tjäna HERREN, för han är vår Gud.”

19 Josua sade till folket: ”Ni kan inte tjäna HERREN, för han är en helig Gud. Han är en nitisk Gud,

---

24:12 2 Mos 23:28, 5 Mos 7:20, Ps 44:4.

översättning (så Septuaginta): ”getingar”.

24:12 panik Annan

24:13 5 Mos 6:10f.

24:19 2 Mos 23:21.

och han kommer inte att tolerera era överträdelser och era synder.

²⁰ Om ni överger HERREN och tjänar främmande gudar, kommer han att vända sig bort och låta det gå er illa och förgöra er, efter att förut ha gjort er gott.”

²¹ Men folket sade till Josua: ”Nej, vi vill tjäna HERREN!”

²² Då sade Josua till folket: ”Ni är nu själva vittnen mot er, att ni har valt HERREN för att tjäna honom.” De svarade: ”Ja.”

²³ Han sade: ”Gör er då av med de främmande gudar som ni har bland er, och vänd era hjärtan till HERREN, Israels Gud!”

²⁴ Folket svarade Josua: ”HERREN vår Gud vill vi tjäna, och hans röst vill vi lyda.”

²⁵ Den dagen slöt Josua ett förbund med folket och gav dem lag och rätt i Shekem.

²⁶ Josua nertecknade allt detta i Guds lagbok. Han tog en stor sten och reste den där under terebinten som stod vid HERRENS helgedom.

²⁷ Och Josua sade till allt folket: ”Se, denna sten ska vara vittne mot oss, för den har hört alla de ord som HERREN har talat med oss. Den ska vara vittne mot er så att ni inte förnekar er Gud.”

²⁸ Sedan lät Josua folket gå, var och en till sin arvedel.

Josuas och Eleasars död

24:20 Jos 23:15f. **24:23** 1 Sam 7:3. **24:25** förbund Josuas tal (vers 2-15) liknar en förbundstext mellan härskare och underlydande: först återberättas härskarens välgärningar, därefter specificeras de villkor som folket har att lyda. **24:26** 1 Mos 35:4, Dom 9:6. **24:28** Dom 2:6.

29 En tid härefter dog HERRENS tjänare Josua, Nuns son, hundratio år gammal.

30 Och man begravde honom på hans arvedels område, i Timnat-Sera i Efraims bergsbygd, norr om berget Gaash.

31 Och Israel tjänade HERREN så länge Josua levde och så länge de äldste levde, de som var kvar efter Josua och kände till alla de gärningar som HERREN hade gjort för Israel.

32 Josefs ben, som Israels barn hade fört upp ur Egypten, begravde de i Shekem, på den mark som Jakob hade köpt av barnen till Hamor, Shekems far, för hundra kesitor. Josefs barn fick detta till arvedel.

33 Även Eleasar, Arons son, dog, och man begravde honom på den höjd som hans son Pinehas hade fått i Efraims bergsbygd.

24:29 Dom 2:8f. **24:29** En tid härefter Josua dog kanske ca 1375 f Kr. **24:30** Jos 19:50. **24:32** 1 Mos 33:19, 48:22, 50:25, 2 Mos 13:19, Apg 7:16. **24:32** kesitor En okänd, urgammal värdeenhet. Septuaginta: "lamm".

Svenska Folkbibeln
The Holy Bible in Swedish, Svenska Folkbibeln
translation

copyright © 1996,1998,2015 Stiftelsen Svenska Folkbibeln, Stockholm, och
Stiftelsen Biblicum, Ljungby

Language: Svenska (Swedish)

Reviderad från Svenska Folkbibeln 98 och grundtexten. Gamla testamentet
© 1998, 2015, Stiftelsen Svenska Folkbibeln, Stockholm Nya testamentet ©
1996, 1998, 2015, Stiftelsen Svenska Folkbibeln, Stockholm, och Stiftelsen
Biblicum, Ljungby

2024-12-18

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Dec 2024 from source files
dated 18 Dec 2024

1f751582-bd9a-5655-ac63-85d69149ba09